

Svenska Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ARG. (Year) 19.

Lösning 5 Cents.

WINNIPEG, MAN., TORSDAGEN DEN 29:de DECEMBER, 1910.

Entered as Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D.

NO. 54

Spårvägstrejken.

Ingen förlikning.

Spårvägstrejken fortsätter ännu, och några tecken till förlikning synes icke i. n. förflinna. I fredags mörkade manager Phillips till en af Free Press' meddelare, att "strejken voro öfver", och allt i full gång. Från Montreal ha anländt 250 strejkbrötare, förut anställda som extra vid därvarande spårvagnar.

Ännu har ingen af de strejkande återgått.

Strejkbrytarna tyckas emellertid icke få sig någon uniform, ty the United Garment Workers union har beslutat, att dess medlemmar icke få tillverka uniformer åt strejkbrötarna.

I torsdags höll the Industrial Bureau möte för att diskutera situationen. Affärsmännen förlora nämligen pengar, för varje dag, som går, då massor af varor, hvilka annars bli sålda, nu få hopas bakom diskarna. Endast i förstäderna rosa handlande- na marknaden, då innevärdarne där nu måste göra sina uppköp på platsen i stället för inne i staden.

I torsdags kväll utsträcktes natt-tjänsten en timme och skulle ha utsträckt än längre, om icke ett par störande upprördt ryt run i St. James och i Selkirk aveny, nära ut- ställningsplatsen. Förstret slog sig i en af de vagnar, därvid en passagere (eller konduktor) lindrigt blev skadad af kringflygande glasskär- vor.

I torsdags höll de strejkande ett möte i närvaro af ledaren Magnus Sinclair. Denne yttrade därvid, att spårvägsnämnden näst önskat konflik- ten undanströlad före julen. Men man måste handla då tiden var inne, och de kunde icke hjälpa, att tiden voro så nära. Hvarför kunde icke bolaget lika gärna undvika en strid, genom att förkorta de två afskärdade. Mr Sinclair yttrade vidare, att man kanske icke kunde fördra, att den, som bodde långt ifrån staden, att de ej skulle få begagna sig af spårvagnar, men den stora allmänheten borde dock visa ett mera aktigt deltagande genom att åka så litet som möjligt, då ju därigenom bolaget skulle tvingas till förlikning. Spårvägsnämnden voro icke ovilliga mot en kompromiss.

I fredags afton vid 5-tiden ägde åter ett tumult rum i Logan ave, väst, hvarvid en vagn upbrändes samt dess förare och konduktor blef- vo, ebura ofarligt, misshandlade. Vagnen kom med full fart, då en hopp folk vid Western hade samlats å ope- ret. Farten näst därefter saktas och slutligen stannade vagnen. Då kon- dukteren och motormännen kommo ut ur vagnen blefvo de öfverfallna och slagna. Därefter försökte man, att vräka omkull vagnen och flera sköto på den skarpa skott. Slutligen sattes eld på förstergardinerna och snart stod hela vagnen i ljusan låga. När polisen kom till platsen, var vagnen till hälften upbränd. Demon- stranterna skingrades nu och allt blef åter lugnt.

I Selkirk aveny blef en vagn två gånger bombaderad med buteljer. Flera passagerare skadades därvid och flera kvinnor svimnade. Åfven mot en annan vagn i samma linje ka- stades buteljer genom fönstret. Den hade emellertid ett fåtal passagerare, af hvilka inga skadades.

A Portage aveny kastades samma kväll en butelj genom fönstret. Den träffade en af passagerarne, men gjorde ingen skada.

De strejkande hava godtt hopp om framgång.

W. D. Mokon, international president för the street railway men's union har hitkommit från Detroit och skall leda ett möte i Winnipeg tea- ter.

I söndags ägde ett uppträde rum i Portage ave. I hörnet af Princess str., samlades nämligen något tungt föremål mot en Bolt line vagn, så några fönster krossades. Strax därpå blef en man anhållen af ett par konstuplar. Omkring 600 personer, som voro på väg från ett möte, förenade sig med dem och en hel processions tä- gade i väg mot polistationen under höjtande och rop. Ett par gånger an- vändes batongerna, men slutligen skingrades mängden.

I söndags hölls ett stort möte i Walker teater, besök af flera tusen personer. Därvid förklarade Magnus

GODT NYTT ÅR!
Tillönskas alla våra läsare och vänner.

En gammal nyårsvisa.

Staffan, Staffan stalledräng
vattnar sina hästar fem,
ljus och grann som sol i pingst,
klår är nyårsnatten.
Jesus stullt dem i hans värld,
låt kvällen på hans gård
brunn med lifsens vatten.

Långsamt baltar fram därnäst
ordrig gula, blacka häst,
matta släpa stegen.
Ögat glännt utaf svart
letar bakkelse och spelt
på den frusna vägen.

Men vid pilens nakna stam
som en svart och spöklik ham
sorgens fäle drojer.
Blicken stiel mot rymden där,
hufvat med dess dunkla här
han mot marken bojer.

Sist med man och mule trå
som den sista dagen på
Alderdromens himmel,
höfvens slag mot sten och stoc,
dot som nmlit mot kisteloc,
dotens isgrä skimmel.

Staffan, Staffan stalledräng
vattnar sina hästar fem.
Ljuf är lifsens vatten.
Jesus blånka himmelns bloss.
Jesus hufdrök hjälpe oss
nti nyårsnatten.

CANADA

Canadäs järnindustri försummas.
Skuru järn finnes nästan inom hvar- je provins i Dominion, så importerar dock för industrien ofantliga massor. Endast ett exempel. Till exempel, af alla värmegjare, som användas här, är endast 17 proc. af canadensiskt järn. Det voro verkliga på tiden, att en förändring därvidlag inträdde.

Lord Gray stannar till slutet af 1912.
Det meddelas nu, att lord Gray's fullmakt som generalguvernör förlängts till okt. 1911. Man antager dock, att hans termin utsträcker till slutet af 1912, då hertigen af Connaught på grund af konungens tur till kolonierna, måste stanna i Eng- land.

Den hotande lokomotivförarestrej- ken bländ.
Från Chicago meddelas, att meningsfulla jämförelser mellan the Brotherhood of Locomotive Engi- neers och 61 järnvägsbolag väster, norr och söder om Chicago ha nu häfts. Hade det kommit till öppen konflikt, skulle äfven Canada därpå ha blifvit kånbarad berörd.

Billigare sofvagnsplatser.
Pallman- bolaget har nu beslutat att nedsätta med 20 proc. priset för de öfre sofv- vagnsplatserna inom Canada å järn- vagnande Grand Trunk och Pacific. De canadensiska bolagen ha icke gjort något dylikt nedrigtvisande än, men man väntar inom närmaste framtiden en allmän nedsättning till \$1.00 för dylikt plats.

Kung Manuel kommer till Canada.
Den afsatte kung Manuel af Portu- gal ämnar inom den närmaste framtiden besöka Florida Staterna och Canada för att studera förhållandena där samt administrationen. Turen skall sedan utsträckas till Sydafrika och Australien. Unga Manuel ämnar riktigt studera de fria staternas in- rättningar och styrelseformer af olika grad för att sedan en gång kunna blifva en duktig och duglig kung. Ty han hoppas på att en gång få åter- vända till sitt rike. Kanske Manuel har rätt.

azigerarna i Pallmanvagnarna blefvo så ett särskild "tuppokande" sätt väkta. I konduktörerna utvecklade sig också enast ett särskild pittoreskt lit, då herrar och damer blandades och hvarandra i ädelnliga låtta dräkter, somliga nära på i "bedress". Men man höll vid tillfället icke så noga på etiketten. Hvern skulle göra det vid ett dylikt tillfälle. Emellertid fick man snart åter krypa till kojs om också icke sömnen blef lika god som forut från till Winnipeg, dit tåget lyckligen anlände vid half 7-tiden.

Där "local option" lagen råder.
Svan River har George Crabb löst till \$500 böter, därför att han fört in sprit i en "local option" stad.

För hästodst häktades härom dagn
i Brandon en hästhandlare David S. Anderson från Govan, Sask. Han står åklagad för det han stulit sex dyrbara hästar från en belgare. Han försattes på fri fot mot en borgen af \$1,000.

Dog på järnvägsstationen.
I måndags afton dog ett plötsligt å stationen i Dauphin Mrs Miller från grannskapet. Hon stod just i begrepp att stiga på tåget, då hon segnade död ned. Ett blodkar hade brutit.

ALBERTA.
Massingen gräser bland india- nerna. Bland Beaver indianerna vid Fort St. John vid Upper Peace river har en svar massings-pleni utbrutit. Tills dato ha 28 dödsfall rapporterats.

Celebret besök.
I vår annar herti- gen af Sutherland besökte Canada. Han skall då taga i besök de den farm vid Brooks, öster om Calgary, som hon köpt från C. P. R.-bolaget.

Elektrisk järnvägsdrift i Alta.
Alta Electric Railway Company har hos Dominionparlamentet anslått en invägströmning. Meningen är att an- ordna elektrisk järnvägsdrift samt en- deliga telegraf- och telefonledningar öfver hela provinsen. En dylik järnväg är ämnad att gå mellan Cal- gary och MacLeod.

Planen är, att tag skola gå, så till;
som möjligt uteter hela hufvud- järnvägens längd, samt med en mängd lokaltåg å greshanor med talrika sta- tioner och anhalter. Där farmarna kunna lasta sin spannmål och andra produkter. Tågen skola föra skvill passagerare som frakt.

Virkeshandlarna organiserar sig.
Virkeshandlarna i Alberta ha nu bildat en förening i syfte att tillva- rattaga sina intressen. Förut ha till- nände föreningar bildats i Saskatche- wan och Manitoba.

7,000 mil för att gifta sig och dö.
Ända från Nya Zeeland hade Lydia Bentley kommit för att gifta sig med sin fastman Oswald Hall, en rik far- mare i trakten af Edmonton. Men re- dån dagen efter bröllopet måste hon lagga sig på operationsbordet, från hvilket hon emellertid aldrig steg upp. Lydia Bentley hade rest de 7,000 milen endast för att bli gift och dö. Hon blef sjuk om bord å angaren, men kunde ändå gå till till Edmonton och öfver bröllopsdagen.

Då blöcker bruden, då visnar kra- nsen.
Och ve blir slutet på skämt och lek. När Dödens väpnad sig reser blek.

En mystisk affär.
I närheten af Pine Lake påträffades af några gran- nar en ung homesteaders Edw. Stan- ton liggande medvetlös i sin stuga med ett skottår i hufvudet. Då man ånnu ej är vid fall sans, har man icke kunnat gifva några upplysning- ar om förlöpnet.

Mönsterfarmar skola anläggas.
Åkerbruksministern i Alberta, hon Duncan Marshall har meddelat, att regeringen nu har för afsikt att upp- rätta sex mönsterfarmar inom olika delar af provinsen, för hvilket ändamål finnes ett utslag å \$125,000. Tills dato hade en farm bestämts, be- stående af en sektion land nära någon stad. Meningen voro ej, att uppöra några storstade utan utan- endast byggnader af lamplig typ och för måttlig kostnad, sådana som en välutrustad farmare pågår uppföra.

Man ämnar tillämpa ett system af "blandad farming"
och mera för- nytliga ändamål än för experimente- rande. Hufvudrikten blir odlandet af ren spannmål af den bästa sorten, så farmarne sedan kunna få köpa rent utsed. Afven komman kanske seder- mera ren spannmål från andra håll att uppkopas för att säljas till farmar- na för måttliga priser.

Å farmarna komma att anordnas skolkurer.
Stora hallar, rymdande omkring 200 personer skola uppfo- ras, hvarest under vintern två å fyra

SASKATCHEWAN.
Stort sjösänkingsföretag. Inrikes- departementet i Ottawa har nu gifvit Howard Stuart i Winnipeg tillåtelse att sänka Waterlin lakes i Saskatche- wan. Därigenom skall ett stort område å 6881 acres vinnas för odl- lug. Stuart säger sig ännu sälja denna mark för 1 dollar per acre.

Hufvudet sönderstrets af lokomotiv- hjulet.
I hufvudet af tåget blef härom dagn i Nord Portal en äldre var namn Garfield Smith. Han höll på att sätta fast en spis å ett lokomotiv- hjul och hade hufvudet inne mellan ekbrana. Då stötte ett annat lokomo- tiv till detta med den påföljden att Smiths hufvud krossades och slets nästan från kroppen. Döden följde o- genblickligen.

"The Pas"-bron.
Meddelandena att broarbetet vid The Pas öfvergif- vits på grund af markens lösa beskaf- fheten, saknar enligt senaste medde- landen, all grund. Tvärsom kunde man icke träffa på bättre grund för en järnvägsbro.

Ingen utsträckning af koncessions- rätten.
En af 140 farmare underteck- ned petition har riksnämns till järn- vägsministern i Ottawa. Där anlät- tes att den begärda förlängningen af koncessionsrätten för Canadian Pacific railway att bygga järnväg från Bret-abuse till Kamsack måtte för- vägras, då en dylik, fast utan resul- tat, beviljats fört två gånger. De fördr. att järnvägen i fråga gånst skall påbörjas, eller också må dess "charter" förklaras upphävt.

BRITISH COLUMBIA.
Cafékassan plundras, medan gästerna se på.
Ett synnerligen drastiskt uppträde ägde rum härom natten i Miltons café i Vancouver. Klockan kunde vara ungefär tre, då en okänd

beväpnad man inträdde i lokalen. Mannen gick direkte fram till kassan, och under hot att nedskjuta den, stötte, som rödde på sig, tog han, hvad som fanns af reda pengar och använ- ningar, tillsammans \$70. Vården stod bakom disken, då framgingen inträd- de. Han fick tillstånd att förhålla sig lugn, hvilket också var rådligast inför mynningen af en skarp- laddad bossa. Gästerna fruso, som sagt, samma uppmaning, liksom köe- karne i köket, hvilka förstas utökna tittat in, för att se, hvad som var på färde. Sedan mannen stoppat kassa- sans innehåll i sina fickor, gick han sakta baklänges ut och försvann så i mörkret. Han var alldeles omskärad.

Skeppebrott och många drunknade.
Meddelande har kommit till Vanco- over, att man på kusten af Vancouver Island funnit vrakskiffror efter den lilla kustångaren "St. Denis". Sann- polikt förlste den med man och allt under den svåra storm, som för tjor- ton dagar sedan rasade å västkusten. Besättningen utgjordes af 6 man hvil- ta, hufvudsakligast befäl, samt 12 ki- neser.

Spårvagnen skenade.
Härom dagn inträffade i Nelson en ganska svår spårvägsolycka. Treis bromsning gick en vagn baklänges inför en gans- ka skarp lutning. Nefkommen å jernv mark, språnade vagnen ut i en tvär kurva samt formade ett i tele- fonstolpe och stälplösa slag somder. I vagnen satte ett många antal passagerare. En gosse blef öskadad, en flicka slungades af genom ett fön- ster och erhold några lättare skrä- omr. Två andra manliga passagerare jämte motormannen skadades svårt.

ONTARIO.
Torrocken i Port Arthur
är nu i det närmaste förlig. Efter tyd kom- mer också en ångbåt "Travel" till upptagas där för reparation.

Farlig andäkt.
Ett ganska farligt äfventyr hade härom dagn två unga män Frank Lehland och James Wil- son i Niagara-fallen. De voro ute på andäkt och stodo på den bro, som isen byggt nedanför de största fal- len. Plötsligen slets "bron" lös och började glida med strömmen. Strax nedanför lågo nya fall. Kom ingen snar hjälp, gingo de en oändlig lid till moites. Några tillsladeskom- mande lyckades emellertid få till dem ett par rep, som de lindade om lifvet, hvarpå de halades i land. Två tim- mar efteråt bildades en ny bro. Man- nen återvände nu till sitt skytte, trots den nyss utståndna dödsfärd.

Häktad för mord.
För någon tid sedan afled ett körsbärnde Josephine Brimeombe vid Bristol Hotel i Colburn under misstänkta omständig- heter. Företagen läkarebesiktning konstaterade också, att hon blifvit strypt. Som skyldigt till mordet har nu häktats en ung man vid namn H. J. Matthews.

En omkommen tre svårt skadade vid eldsvår.
Härom morgonen ned- brunno tvåvåns hus i det franska kvar- teret i Colbit. I ett af husen bodde en trappa upp Mrs Landreault med fem barn. Hon vaknade vid löporns dån å nedre botten. Trappan stod i ljusan låga. Med den lilla baby i sina armar hoppade moderna fören ned i från fönstret och därefter de andra barnen utom en treårig flicka, hvilken sannolikt kväfdes af den in- trängande röken. Skvål modern och två af barnen skadade sig illa, hvar- jämte de alla erhöilo svåra brännskär.

Grafplundring.
I Jarvis har häktats en man vid namn John Sorley för det han hemligen öppnat Matthew John- stons graf och flyttat hans lik till Montreal. Härom dagn öppnades nämligen grafven i fråga i närvaro af en stor mängd folk. Det var å den presbyterianska kyrkogården i Jarvis. På en fots djup påträffades kistlo- ken och vid fortsatt grävning fann man kistan på botten af grafven utan lik och svepning, samt delvis fyllt af jord.

McSorley har godt anseende,
men lär icke alltid vara vid sina sinnens- fulla bruk. Han idkade en tid medi- cinska studier i Toronto, men blef al- drig kvalificerad som läkare. McSor- ley erkänner, att han har fraktat lik- ket i fråga, men säger sig ha erhål- lit det af en obeaktat man.

(Forts. å sid. 11.)

Svenska Canada-Tidning

PRENUMERATIONS-PRIS: Helt år (12 nummer) \$10.00 Halvt år \$5.00 Tre månader \$1.50 Halvt år till Förenta Staterna \$2.00 Halvt år till Sverige \$2.00

BEFULMÄKTIGADE REPRESENTANTER FÖR SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

- O. L. Ekström, P. M. Ringvall, C. J. Peterson, A. Westman, J. E. Anderson, G. A. Peterson, G. O. Olin, Erik J. Hagler, David Skoglund

Rätt att återkalla parlamentets ledamöter.

Det ser emellanåt ut som om den parlamentariska kontrollen över regeringen skulle bli en ren form.

Järnvägsfrakterna måste sänkas.

Från Ottawa meddelas, att den kanadensiska järnvägskommissionen har afgjort sitt utlåtande angående de kanadensiska järnvägsfrakterna.

Nyårs gåfvor.

För dem, hvilka icke hade tillfälle att köpa julklappar i tid, ha vi ett stort och rikligt lager af nyårs-gåfvor.

- FORSKARAREKNIVAR I ETUIN, SAXUPPSATS, NÅGRA UTVALDA MANICUREUPPSATSER, ETT STORT FÖRRÄD AF SKRIDSKOR

Ashdown's Hardware

bolagen borde föreslå en antaglig bas för expressfrakten och för ordnande af "delivery limits points".

Lifvets värde.

Det ser emellanåt ut som om människans biot till vore ett fastigt stofvård som hvilar på lifvets flod.

U. S. A. försvars-löst?

En sensationell rapport från krigsdepartementet i Forena Staterna har framkallat stor tillfälligt förvirring emellan ensamma utvisarens oformaga att försvara sig i handelse af ett oföretligt anfäll.

- KNIVVAR, GAFFLAR OCH SKEDAR, Téskedar, pr. dusin, Dessertskedar, pr. dusin, Matskedar, per dusin

Kom in och se igenom lagret!

krigsdepartementet meddelas att Philippenarna är alldeles öfversvämmade af de små bruna nämmen från Japan.

UTLANDET

Rysland. Sex tidningsmän i Tiflis ha i hvarandra dömt till 15 månaders fängelse för oföretligt förhållande till den polisen på läppan.

EN GOD HANDELLSKOLA.

Und riet nu tilländalupna året har det "Success Business College" vuxit, så att det blivit det största och inflytelserikaste handels "college" i västern.

- JUL och NYÅR Exkursioner VIA THE CANADIAN NORTHERN RAILWAY

En tredjedels nedsättning för rundresbiljetter mellan alla stationer vid Canadian Northern Railway.

Spanien. Svåra stormar ha rasat öfver en del af landet, och af regnet har skörden i hög grad tagit skada.

EDSON, FRAMTIDSDTÄNDEN.

Till Edson har i dagarna anländat en stor mängd folk för att arbeta i Edson Brazen linien, hvilken nu håller på att byggas.

EVANS GOLD CURE INSTITUTE.

Doktorer och bad, men ingen bot. För sexton år sedan var jag sängliggande af reumatism.

- Svensk Läkare Dr. C. E. Johnson, S. C. PETERSON

MARTYN F. SMITH - TANDLÄKARE

Clark-Leatherdale Co. Ltd. Begravnings- & balsameringsbyrå. Nya praktiska lokaler.

FRITT!

Imperial Hotel. Pris: \$1.50 & \$2.00 per dag. Fri lunch vid varje måltid.

THE DALTON REALTY COMPANY.

Edgar & Swanson - LIKBERÖRJARE

J. THOMSON & CO.

D. R. C. MACLEAN, L. L. B.

A. S. BARDAL

F. J. G. McArthur, B.A., L.L.B.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN

Dr. R. Brodie Anderson

M. R. Blake M. D.

CLARK-LEATHERDALE CO. LTD. Begravnings- & balsameringsbyrå. Nya praktiska lokaler.

FRITT!

Imperial Hotel. Pris: \$1.50 & \$2.00 per dag. Fri lunch vid varje måltid.

THE DALTON REALTY COMPANY.

EDGAR & SWANSON

J. THOMSON & CO.

D. R. C. MACLEAN, L. L. B.

A. S. BARDAL

F. J. G. McArthur, B.A., L.L.B.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN

Dr. R. Brodie Anderson

M. R. Blake M. D.

M. R. C. S. (Eng.), I. L. C. P. (Lond.)

Fyra års post graduate kurs London och Dublin. Specialitet: Kirurgiska o. kvinnosjukdomar.

William B. NewKirchen
IMPORTÖR AF TYSKA OCH ÖSTERRIKISKA VAROR.
 Svarta bomullstrumpor för män pr. dos... \$1.75 a \$2.15
 Färgade bomullstrumpor för män pr. dos... \$1.80 a \$2.10
 Svarta Cashmirtrumpor för män pr. dos... \$2.85 a \$3.40 a \$3.95
 Svarta Silkesstrumpor för män pr. dos... \$3.50 a \$4.15 a \$4.75
 Orkla handgjorda yllestrumpor för män, pr. dos \$3.60 a 4.35 a 4.90
 Dessa priser äro halffemot, hvad ni får betala i andra affärer.
 Skriftliga order expedieras prompt.
 Vi betala expresskostnader.
 Pengarna återbetalas, om varorna ej äro till behållhet.
 Telefona till oss, vi skicka äfven minsta paketet.
 Telefoner: Main 7807 och 7869.
 Hörnet af College och Andrews Street. Winnipeg, Can.

Alla som använda Eddy's Silent Matches
 Veta de inte spraka eller fräsa och ingen lukt; äro kvicka, säkra och trygga; fabricerade af **The E. B. Eddy Co., Limited, Hull, Canada.**
 Begär dem af Er närmaste groceriman.

Occidental Hotel.
 D. & N. RIBSTEIN & CO.
 Företsklassiga rum och Fina Matserverier
 Skandinaviska Populära Hotel
 Hörnet af Main St. och Logan Ave
 Telefon 1688.

FRIA VERKTYG
 Vi behöfva flera män att ära beräknade. Endast kort tid erbjuds. Hel utrustning af verktyg fritt. Efter en långt, kan tjänas \$14 till \$20 pr. vecka. Skrif eller hämta fri katalog.

Önskas
 genast skickliga sömmerskor samt elever för tillverkning af skjortor "overalls". Städtigt arbete.
 Vänd eder till **NORTHERN SHIRT CO.,** 148 Princess St.

Clark Bros. & Co., Ltd.
 143 Portage Ave., East of Main St.
 Bok- och pappershandlare i parti.
 Winnipeg. Manitoba.

Market Hotel
 Multi-erect City Market
 143 PRINCESS ST. WINNIPEG
 Utmärkt servering och bästa gäst- rum. Skandinavisk välkomna.
 P. O'CONNELL, Egare.

BATES'
 Mail Order **SKO AFFÄR**
 Hvarfor icke köpa edra skor på post?
 Jag kan bespara er från 75c. till \$1.00 pr. par.
 Skrif eder katalog.
 Ni kan skriva på ett eget språk och beställa genast. Canada Tidningens expedition.
 289 Portage Avenue WINNIPEG, MAN.

En vruckad följad kan ofta hålla en person från arbetet tre eller fyra veckor. Detta beror på att man ej rätt förstår sig på behandlingen. Om Chamberlain's Liniment påläggas, blir man bra efter tre eller fyra dagar. Detta liniment är ett af de bästa och underbaraste preparat. Saljes uttrylligt hos handlarna.

WETASKIWIN, Alta.
 J. P. JOHNSON,
 föreståndare för denna tidning af delning i Wetaskiwin och omkring liggande trakter, mottager prenumeration och inbetalningar, annonser och meddelanden.

Wetaskiwin Veterinary Hospital
 Drs. GOVIN & JOHNSON.
 Svensk-franska djurläkare.
 Specialister i alla hushyrar sjukdomar.
 Möbstarpriser.
 Adress: A. Johnsons kyrkostall, örne St., ost. Wetaskiwin, Alta.

DOKTOR F. A. Nordbye.
 Skandinavisk läkare och kirurg.
 Konator: Comptons Block.
 Pearce St. West. Wetaskiwin, Alta.

W. H. Odell, B. A.
 SAKFÖRARE, ETC.
 Privata medel till utlåning på farm- egendomar etc.
 Kontor öfver Star Store, Wetaskiwin, Alta.

Syskon.
 Af Ellen Lundberg f. Nyblom.

Nere i det lyckliga Italien, som vi norrbör, drömma oss med evigt blå himmel och dignande af oranger och drufvor, kan snön om vintern ligga hög som i våra nordiska skogar, och om sommaren måste den fattiga bonden i sitt anlåtens svett stycka den solhördnade jorden för att tvinga den att bära ax och gröda.
 Det är Italien uppe på höjderna, där stormarna dra fram om hosten, och där man om sommaren genom sol- diset räknar bergskedja bakom bergskedja ända bort till havet. Nedan om de nakna vidderna ta kastanjekogarna vid, och nedanför skogarna komma de stora hveteafälten, oliv- och vingårdar, herressäten och städer. Men uppe på höjderna är det ode, fattigt och tyst. De små hordbyarna liggas spridda här och där, ensliga och trist, knäppt någon af deras invånare kommer ned till dalen, och sällan kommer något bud dit upp. Man lever i en värld, afskild från hela den lifliga världen.
 I en sådan liten fattig bergsby bodde två syskon, en flicka och en gosse. Flickan hette Nella och var nio år, gossen var fem. Han hette Mario. Året och mor voro döda. Fadern hade äret förut fallit ned och slagit ihjäl sig, då han kvistade popplar hos en egendomsägare i trakten. Modern dog strax efter, af sorg eller feber. — eller båda delarna, lämnande sina båda barn i sin gamla mors vård.
 I det lilla oräddade huset vid vägen ledde de tre tillsammans. Mor, Caterina satt sittungen vid sländan, och underbaraste preparat. Saljes uttrylligt hos handlarna.

na skrynkliga händer barnens kläder, kammade deras hår och lagade deras mat. Hon ledde barn för dem, och hennes ögon lysa, när hon såg på dem.
 — Ni skämmar bort barnen, sade grannkvinnorna.
 Men mor Caterina skakade på hufvudet och svarade lugnt:
 — Den kärlek här, kan kärlek får, och hon fortfor att säga sina omsorger på de två syskonen.
 Nella var redan en god älsling för den gamla. Hon fortfor till och med nya planer för hans räkning. Hon skulle bli lycklig, rik och lerd. Han var det snällaste, vackraste, gladaste barn, som Gud skapat. Innet var godt og åt honom!
 — Och så fantasierade de tillsammans om "hur det skulle bli", en gång, när Nella blivit vuxen och lämnat samla mycket pengar.
 Nella hade lust, tofvtigt lär som en svensk bondst, men hennes liv var mörkt och hennes ögon bruna. Maria var mörkloek och solbränd, och hon var svart och brukade ibland ströra längt bort med ett grånbländ strö- tryck, medan han sköt ut sin lilla röda mun, som om han funderade på något viktigt, men nästa minut skrattade han, så att hans leppa tänder lyste. Och hvarf Nella gick, trafsade han efter på sina barna fortter med små plaskande steg, hängande armar och magen litet i våder. I ur och skur följdes de båda åt, om vagnarna voro vita af damm eller blöta af regn. Där vattenpassarna voro alltför djupa, bar Nella honom öfver, och när det stormade, svepte hon en gammal sjal omkring honom. Och när Mario sjog armarna om halsen på henne och skattade af behållhet och kallade henne: Mammina, lilla mamma, kände sig Nella fullkomligt lycklig.
 De hade aldrig känt sina andra syskon. Alla voro döda. — Vi voro en sex, åtta stycken, brukade Nella säga, men de andra äro borta. Gud tog dem! och så suckade hon, som hon hörd mormodern göra.
 Om vintern kändes de stora vidder- na, där Nella vakade fären, af gul- blomliga gästbunkar, om sommaren doftade de af tingar, hvars krydd- dade lukter blandade sig med rökluften från svevländan i bergen, så att man blev nästan yr af det. Färens bråkande och svälarna vilda till- tyllde luften, borta i nyfyllingarna klirrade hekorna, taget pep nere i dalen, då det forsvann i bergen, och bykloeken- nas klang kom stövis förbi. Luften var full af lif.
 Men med hosten kom stillheten.
 Då spände de stora silvertiasterna som en byrja öfver bergets brun- brända gräs. Så långt öfver kunde se, skimrade det af de stora silfverglän- sande blomborna, som växte utefter marken. Luften var lugn och sval. Och det låg som en ro öfver jorden.
 En dag i september hade barnen som vanligt gått ut med fären. De hade hvar sitt kastanjebrod till mat- säck, ty de skulle icke komma tillbaka förrän i skymningen. Nella hade satt sig på en tuva, och bredvid henne låg Mario på magen och viftade med benen i luften.
 Mario låg en stund tyst och såg på Nella, som flåtade på en hamflata. Hennes fingrar flögo med snabba, vana rörelser och flatan växte hastigt.
 — Hvad du är flitig, sade Mario till sist. Är det roligt?
 — Ja, svarade Nella bestämtd. Det är det. Man får ingenting för ingen- ting, och jag måste fortjana mycket, mycket pengar.
 — Hvad ska du göra med dem? frågade Mario lugnt.
 — Det vet du väl, sade Nella, den ska jag ge dig. Du ska bli rik och lycklig. Och jag ska ju bygga ett hus åt dig — ett hus af hvit marmor —
 — Det är bra, sade Mario och skrattade. Men får jag det verkligen?
 — Visst får jag det, svarade Nella liten osäkert, fast det kanske kommer att dröja litet.
 — Usee ja, inloill Mario, det dröjer nog rysligt länge. Har länge tror du? Tio år kanske?
 — Det händer nog, svarade Nella, och hennes fingrar flögo allt snabba- re.
 — Tio år! Det är en lång tid! Mario suckade. Han kunde tänka till tio, och det var hans stolhet. Ni sträcker bara ut sitt lilla bruna pekfingret och pekade långt bort.
 — Titta, jag kan se en — två — tre — sju bergskedjor bakom bvarandra. Och den botersta är den allra vack- raste. Där skulle jag vilja bo. Där ser mycket trefigrare ut än här, på vårt berg.
 — Ä nej, där är nog precis som här, sade Nella sunsfornattigt. Om- ska lite så mycket. Var tuff med hvad du har!
 — Du nickar ja jämt, sade Mario förnöjande.
 — Ja, men barn för dig, Mario, svarade Nella och såg ömt på Mario.

Allt hvad Nella drömde för fram- tiden, var för Mario. Alla hennes tan- kar kretsade kring honom, och han dag gick, utan att hon gjorde upp nya planer för hans räkning. Han skulle bli lycklig, rik och lerd. Han var det snällaste, vackraste, gladaste barn, som Gud skapat. Innet var godt og åt honom!
 — Och så fantasierade de tillsammans om "hur det skulle bli", en gång, när Nella blivit vuxen och lämnat samla mycket pengar.
 Nella hade lust, tofvtigt lär som en svensk bondst, men hennes liv var mörkt och hennes ögon bruna. Maria var mörkloek och solbränd, och hon var svart och brukade ibland strö- ra längt bort med ett grånbländ strö- tryck, medan han sköt ut sin lilla röda mun, som om han funderade på något viktigt, men nästa minut skrattade han, så att hans leppa tänder lyste. Och hvarf Nella gick, trafsade han efter på sina barna fortter med små plaskande steg, hängande armar och magen litet i våder. I ur och skur följdes de båda åt, om vagnarna voro vita af damm eller blöta af regn. Där vattenpassarna voro alltför djupa, bar Nella honom öfver, och när det stormade, svepte hon en gammal sjal omkring honom. Och när Mario sjog armarna om halsen på henne och skattade af behållhet och kallade henne: Mammina, lilla mamma, kände sig Nella fullkomligt lycklig.
 De hade aldrig känt sina andra syskon. Alla voro döda. — Vi voro en sex, åtta stycken, brukade Nella säga, men de andra äro borta. Gud tog dem! och så suckade hon, som hon hörd mormodern göra.
 Om vintern kändes de stora vidder- na, där Nella vakade fären, af gul- blomliga gästbunkar, om sommaren doftade de af tingar, hvars krydd- dade lukter blandade sig med rökluften från svevländan i bergen, så att man blev nästan yr af det. Färens bråkande och svälarna vilda till- tyllde luften, borta i nyfyllingarna klirrade hekorna, taget pep nere i dalen, då det forsvann i bergen, och bykloeken- nas klang kom stövis förbi. Luften var full af lif.
 Men med hosten kom stillheten.
 Då spände de stora silvertiasterna som en byrja öfver bergets brun- brända gräs. Så långt öfver kunde se, skimrade det af de stora silfverglän- sande blomborna, som växte utefter marken. Luften var lugn och sval. Och det låg som en ro öfver jorden.
 En dag i september hade barnen som vanligt gått ut med fären. De hade hvar sitt kastanjebrod till mat- säck, ty de skulle icke komma tillbaka förrän i skymningen. Nella hade satt sig på en tuva, och bredvid henne låg Mario på magen och viftade med benen i luften.
 Mario låg en stund tyst och såg på Nella, som flåtade på en hamflata. Hennes fingrar flögo med snabba, vana rörelser och flatan växte hastigt.
 — Hvad du är flitig, sade Mario till sist. Är det roligt?
 — Ja, svarade Nella bestämtd. Det är det. Man får ingenting för ingen- ting, och jag måste fortjana mycket, mycket pengar.
 — Hvad ska du göra med dem? frågade Mario lugnt.
 — Det vet du väl, sade Nella, den ska jag ge dig. Du ska bli rik och lycklig. Och jag ska ju bygga ett hus åt dig — ett hus af hvit marmor —
 — Det är bra, sade Mario och skrattade. Men får jag det verkligen?
 — Visst får jag det, svarade Nella liten osäkert, fast det kanske kommer att dröja litet.
 — Usee ja, inloill Mario, det dröjer nog rysligt länge. Har länge tror du? Tio år kanske?
 — Det händer nog, svarade Nella, och hennes fingrar flögo allt snabba- re.
 — Tio år! Det är en lång tid! Mario suckade. Han kunde tänka till tio, och det var hans stolhet. Ni sträcker bara ut sitt lilla bruna pekfingret och pekade långt bort.
 — Titta, jag kan se en — två — tre — sju bergskedjor bakom bvarandra. Och den botersta är den allra vack- raste. Där skulle jag vilja bo. Där ser mycket trefigrare ut än här, på vårt berg.
 — Ä nej, där är nog precis som här, sade Nella sunsfornattigt. Om- ska lite så mycket. Var tuff med hvad du har!
 — Du nickar ja jämt, sade Mario förnöjande.
 — Ja, men barn för dig, Mario, svarade Nella och såg ömt på Mario.

Mario hade rest sig upp och stod bredvid henne, när Mario var borta. Vi alltid hade värdt sig kring honom. Hvad skulle hon icke ha gett för att kunna räkna honom tillbaka till livet, till fattigdomen, svaltet — och dröm- marna som framtiden. Bara icke bli lämnad ensam!
 Men ingenting kunde hon göra för honom!
 — Den ligger så nära, att jag kan sprutta ner till dess förtor han. Om så spottade han på försök, men det lyckades inte.
 — Nej, du, det är länge det, sade Nella och skrattade, men vi ska gå till en gång, när du blir stor.
 — Hvarfor ska allting vänta tills jag blir stor, sade Mario otaligt och kastade sig ner igen, det dröjer ju så rysligt länge. Det är nästan som aldrig!
 I detta samma ögon ögat, och Mario glömde sin morskänning. Det drogs pastande och högrande fram genom dalen och forsvann i berget.
 Så besvartigt det låter, sade Ma- rio med en suck, jag skulle icke alls vilja vara ett tag.
 — Hvad ville du varda då? frågade Nella utan att lyfta ögonen från ar- betet.
 — En fågel! svarade Mario raskt, jämt som en svala snuddade förbi hans axel med ett gulligt pip!
 — Ja men, sade Nella, om du vore en fågel, kunde du aldrig få äta hon- ning.
 — Nej, det är sänt, sade Mario fan- desant och honning, är det bästa jag vet! Han suckade med tungan. Om du väst? Det är sänter än sänt och så mjukt som dun!
 Mario var full af drömman land, men han hade aldrig smakat en druf- va. De växte långt, långt nere i da- len. Hans enda kännedom om denna världens lickerheter var, att han en gång fått slicka på ett honungsbröd, som en lyckigare lottad vän ätit på, och om det händelser talade han öf- ta.
 — Men vänta du, sade Nella, när vi får vårt mormorshus! Då! Vi ska ha en hel gård full med bükpor, och du ska få doppa hvarenda brodd till us- nang!
 — Tack, Nella, du är alltid så snäll. Men det är så långt till, sade Mario drömmande. Och nu fryser jag. Får vi icke gå hem? —
 Solen hade glidit långt ner och stod som ett rödgiligt äga öfver berg- slättningen. Man kunde se rätt in i den utan att bländas. Nella notade ihop färet och lat-dom gå för på stigen utmed branten. Gastbunkarna stodo nu som röda rikkvistar på öm- se sidan, om vägen där de smutsiga fären ringlade fram. Efter dem kom Mario sin lappade skjorta. Han gick långsamt och Nella måste manna på honom. Det var redan mörkt, när de kommo hem.
 — Nästa tag var Mario sjuk. Han låg i brännande feber med slutna ögon och blossande kinder och kippade ef- ter luft.
 — Gud vill ta också honom, suckade mormodern i ängst. Han är för snäll och för vacker. Allt det bästa vill vår herre ha för sig själf. Det är inte rättvist! Det blir ingenting kvar åt oss, stackare!
 Om nätterna vakade Nella vid Ma- rios bädd. Grannkvinnorna kommo dit, lysande och tittande, skakade på hufvudet och utnådade honom. Nella förstod att de trodde, att Mario skulle dö. Hon satt och stirrade bort mot den lilla lampan, som brann under madonnabilden i hörnet. Det blåste där ute. Det började bli höst. Och se'n skulle det bli vinter, och allting skulle begravas i snö — allting och Mario med. Han skulle ligga där uppe under bergslättningen på den fattiga kyrkogården, och hon skulle vara en- sam.

Det skulle ingenting bli kvar åt henne, när Mario var borta. Vi alltid hade värdt sig kring honom. Hvad skulle hon icke ha gett för att kunna räkna honom tillbaka till livet, till fattigdomen, svaltet — och dröm- marna som framtiden. Bara icke bli lämnad ensam!
 Men ingenting kunde hon göra för honom!
 — Den ligger så nära, att jag kan sprutta ner till dess förtor han. Om så spottade han på försök, men det lyckades inte.
 — Nej, du, det är länge det, sade Nella och skrattade, men vi ska gå till en gång, när du blir stor.
 — Hvarfor ska allting vänta tills jag blir stor, sade Mario otaligt och kastade sig ner igen, det dröjer ju så rysligt länge. Det är nästan som aldrig!
 I detta samma ögon ögat, och Mario glömde sin morskänning. Det drogs pastande och högrande fram genom dalen och forsvann i berget.
 Så besvartigt det låter, sade Ma- rio med en suck, jag skulle icke alls vilja vara ett tag.
 — Hvad ville du varda då? frågade Nella utan att lyfta ögonen från ar- betet.
 — En fågel! svarade Mario raskt, jämt som en svala snuddade förbi hans axel med ett gulligt pip!
 — Ja men, sade Nella, om du vore en fågel, kunde du aldrig få äta hon- ning.
 — Nej, det är sänt, sade Mario fan- desant och honning, är det bästa jag vet! Han suckade med tungan. Om du väst? Det är sänter än sänt och så mjukt som dun!
 Mario var full af drömman land, men han hade aldrig smakat en druf- va. De växte långt, långt nere i da- len. Hans enda kännedom om denna världens lickerheter var, att han en gång fått slicka på ett honungsbröd, som en lyckigare lottad vän ätit på, och om det händelser talade han öf- ta.
 — Men vänta du, sade Nella, när vi får vårt mormorshus! Då! Vi ska ha en hel gård full med bükpor, och du ska få doppa hvarenda brodd till us- nang!
 — Tack, Nella, du är alltid så snäll. Men det är så långt till, sade Mario drömmande. Och nu fryser jag. Får vi icke gå hem? —
 Solen hade glidit långt ner och stod som ett rödgiligt äga öfver berg- slättningen. Man kunde se rätt in i den utan att bländas. Nella notade ihop färet och lat-dom gå för på stigen utmed branten. Gastbunkarna stodo nu som röda rikkvistar på öm- se sidan, om vägen där de smutsiga fären ringlade fram. Efter dem kom Mario sin lappade skjorta. Han gick långsamt och Nella måste manna på honom. Det var redan mörkt, när de kommo hem.
 — Nästa tag var Mario sjuk. Han låg i brännande feber med slutna ögon och blossande kinder och kippade ef- ter luft.
 — Gud vill ta också honom, suckade mormodern i ängst. Han är för snäll och för vacker. Allt det bästa vill vår herre ha för sig själf. Det är inte rättvist! Det blir ingenting kvar åt oss, stackare!
 Om nätterna vakade Nella vid Ma- rios bädd. Grannkvinnorna kommo dit, lysande och tittande, skakade på hufvudet och utnådade honom. Nella förstod att de trodde, att Mario skulle dö. Hon satt och stirrade bort mot den lilla lampan, som brann under madonnabilden i hörnet. Det blåste där ute. Det började bli höst. Och se'n skulle det bli vinter, och allting skulle begravas i snö — allting och Mario med. Han skulle ligga där uppe under bergslättningen på den fattiga kyrkogården, och hon skulle vara en- sam.

ett forstoppa på det gamla, dyrbare ättet. Det är skam att förneka sin familj ökad komfort genom att köpa 25 a 30 proc. dyrare på andra håll, än man kan ä å genast att köpa direkt för postpris. För de pengars, som sparas genom att köpa en Wingold "Stove" eller "Range", får man en ny drakt till sin bruets eller en ny kostym för sin gosse.
 BETVIFLA IKKE! Vår förmåga att lämna en bättre vara till ett sådant be- springspris. Kom käll och pröfa på, som så många tillstånd ha för gjort och göra.
 NI BEHÖVVER IKKE RISKERA EN CENT. Vi tugga alla riskerna och lifra ut inbevara af en \$2. till \$25 i kontant och frakt för en bättre "stove" eller "range", än ni kan få annorstädes för några pris.
 Den Wingold "Stove" eller "Range", vi lämna, måste vara öfverlägsen andra. Ni skall bli öfvertygad om, att den håller betydligt längre — annars får ni återkoma oss. Ni får pröfa den i 30 dagar, ert eget hem; innan ni afgifver köpet. För ert senare skall ni börja göra affärer med Wingolds.
 Bilda då att verp ginst. Bekrivare var nya, stora katalog. Den lägg gratis. Det behöfvs endast ett namn och adress å ett brukort.
 Ideal bukhus till "Range".
 Dubbel fin till stillsterome, behållbarhet. Colonial trum mings — silfverförmål i g. tjocka Duplex galler; "cento- nial" fröbakst; god ventila- tion; kopparkäldad reservoar, rymmande 8 1/2 gallons; bestanspann Interact; äfven större storlekar; hög up- plåd med blåt; ash; "push feed". En väskaste och bä- sta mest brännbesparande spja, som finnes.

WINGOLD "STOVES" OCH "RANGES"
 Äro alldeles säkrade bästa, som säljas per "mail order". Det finns inga fraga jämförbara, de till, att ni får den bästa. "Wingolds" är det bästa och priset det lägsta möjliga. Skrif eder vår katalog. Den innehåller möbler, seld, åströver och allt, som höver till inredningen af ert hus. De lägsta priser och endast prima varor. Skrif en genast. Skrif till oss.
WINGOLD STOVE COMPANY LIMITED,
 Dept. W. T., 181 Ransstrove Ave., E., WINNIPEG, MAN.

Det skulle ingenting bli kvar åt henne, när Mario var borta. Vi alltid hade värdt sig kring honom. Hvad skulle hon icke ha gett för att kunna räkna honom tillbaka till livet, till fattigdomen, svaltet — och dröm- marna som framtiden. Bara icke bli lämnad ensam!
 Men ingenting kunde hon göra för honom!
 — Den ligger så nära, att jag kan sprutta ner till dess förtor han. Om så spottade han på försök, men det lyckades inte.
 — Nej, du, det är länge det, sade Nella och skrattade, men vi ska gå till en gång, när du blir stor.
 — Hvarfor ska allting vänta tills jag blir stor, sade Mario otaligt och kastade sig ner igen, det dröjer ju så rysligt länge. Det är nästan som aldrig!
 I detta samma ögon ögat, och Mario glömde sin morskänning. Det drogs pastande och högrande fram genom dalen och forsvann i berget.
 Så besvartigt det låter, sade Ma- rio med en suck, jag skulle icke alls vilja vara ett tag.
 — Hvad ville du varda då? frågade Nella utan att lyfta ögonen från ar- betet.
 — En fågel! svarade Mario raskt, jämt som en svala snuddade förbi hans axel med ett gulligt pip!
 — Ja men, sade Nella, om du vore en fågel, kunde du aldrig få äta hon- ning.
 — Nej, det är sänt, sade Mario fan- desant och honning, är det bästa jag vet! Han suckade med tungan. Om du väst? Det är sänter än sänt och så mjukt som dun!
 Mario var full af drömman land, men han hade aldrig smakat en druf- va. De växte långt, långt nere i da- len. Hans enda kännedom om denna världens lickerheter var, att han en gång fått slicka på ett honungsbröd, som en lyckigare lottad vän ätit på, och om det händelser talade han öf- ta.
 — Men vänta du, sade Nella, när vi får vårt mormorshus! Då! Vi ska ha en hel gård full med bükpor, och du ska få doppa hvarenda brodd till us- nang!
 — Tack, Nella, du är alltid så snäll. Men det är så långt till, sade Mario drömmande. Och nu fryser jag. Får vi icke gå hem? —
 Solen hade glidit långt ner och stod som ett rödgiligt äga öfver berg- slättningen. Man kunde se rätt in i den utan att bländas. Nella notade ihop färet och lat-dom gå för på stigen utmed branten. Gastbunkarna stodo nu som röda rikkvistar på öm- se sidan, om vägen där de smutsiga fären ringlade fram. Efter dem kom Mario sin lappade skjorta. Han gick långsamt och Nella måste manna på honom. Det var redan mörkt, när de kommo hem.
 — Nästa tag var Mario sjuk. Han låg i brännande feber med slutna ögon och blossande kinder och kippade ef- ter luft.
 — Gud vill ta också honom, suckade mormodern i ängst. Han är för snäll och för vacker. Allt det bästa vill vår herre ha för sig själf. Det är inte rättvist! Det blir ingenting kvar åt oss, stackare!
 Om nätterna vakade Nella vid Ma- rios bädd. Grannkvinnorna kommo dit, lysande och tittande, skakade på hufvudet och utnådade honom. Nella förstod att de trodde, att Mario skulle dö. Hon satt och stirrade bort mot den lilla lampan, som brann under madonnabilden i hörnet. Det blåste där ute. Det började bli höst. Och se'n skulle det bli vinter, och allting skulle begravas i snö — allting och Mario med. Han skulle ligga där uppe under bergslättningen på den fattiga kyrkogården, och hon skulle vara en- sam.

ett forstoppa på det gamla, dyrbare ättet. Det är skam att förneka sin familj ökad komfort genom att köpa 25 a 30 proc. dyrare på andra håll, än man kan ä å genast att köpa direkt för postpris. För de pengars, som sparas genom att köpa en Wingold "Stove" eller "Range", får man en ny drakt till sin bruets eller en ny kostym för sin gosse.
 BETVIFLA IKKE! Vår förmåga att lämna en bättre vara till ett sådant be- springspris. Kom käll och pröfa på, som så många tillstånd ha för gjort och göra.
 NI BEHÖVVER IKKE RISKERA EN CENT. Vi tugga alla riskerna och lifra ut inbevara af en \$2. till \$25 i kontant och frakt för en bättre "stove" eller "range", än ni kan få annorstädes för några pris.
 Den Wingold "Stove" eller "Range", vi lämna, måste vara öfverlägsen andra. Ni skall bli öfvertygad om, att den håller betydligt längre — annars får ni återkoma oss. Ni får pröfa den i 30 dagar, ert eget hem; innan ni afgifver köpet. För ert senare skall ni börja göra affärer med Wingolds.
 Bilda då att verp ginst. Bekrivare var nya, stora katalog. Den lägg gratis. Det behöfvs endast ett namn och adress å ett brukort.
 Ideal bukhus till "Range".
 Dubbel fin till stillsterome, behållbarhet. Colonial trum mings — silfverförmål i g. tjocka Duplex galler; "cento- nial" fröbakst; god ventila- tion; kopparkäldad reservoar, rymmande 8 1/2 gallons; bestanspann Interact; äfven större storlekar; hög up- plåd med blåt; ash; "push feed". En väskaste och bä- sta mest brännbesparande spja, som finnes.

ett forstoppa på det gamla, dyrbare ättet. Det är skam att förneka sin familj ökad komfort genom att köpa 25 a 30 proc. dyrare på andra håll, än man kan ä å genast att köpa direkt för postpris. För de pengars, som sparas genom att köpa en Wingold "Stove" eller "Range", får man en ny drakt till sin bruets eller en ny kostym för sin gosse.
 BETVIFLA IKKE! Vår förmåga att lämna en bättre vara till ett sådant be- springspris. Kom käll och pröfa på, som så många tillstånd ha för gjort och göra.
 NI BEHÖVVER IKKE RISKERA EN CENT. Vi tugga alla riskerna och lifra ut inbevara af en \$2. till \$25 i kontant och frakt för en bättre "stove" eller "range", än ni kan få annorstädes för några pris.
 Den Wingold "Stove" eller "Range", vi lämna, måste vara öfverlägsen andra. Ni skall bli öfvertygad om, att den håller betydligt längre — annars får ni återkoma oss. Ni får pröfa den i 30 dagar, ert eget hem; innan ni afgifver köpet. För ert senare skall ni börja göra affärer med Wingolds.
 Bilda då att verp ginst. Bekrivare var nya, stora katalog. Den lägg gratis. Det behöfvs endast ett namn och adress å ett brukort.
 Ideal bukhus till "Range".
 Dubbel fin till stillsterome, behållbarhet. Colonial trum mings — silfverförmål i g. tjocka Duplex galler; "cento- nial" fröbakst; god ventila- tion; kopparkäldad reservoar, rymmande 8 1/2 gallons; bestanspann Interact; äfven större storlekar; hög up- plåd med blåt; ash; "push feed". En väskaste och bä- sta mest brännbesparande spja, som finnes.

ett forstoppa på det gamla, dyrbare ättet. Det är skam att förneka sin familj ökad komfort genom att köpa 25 a 30 proc. dyrare på andra håll, än man kan ä å genast att köpa direkt för postpris. För de pengars, som sparas genom att köpa en Wingold "Stove" eller "Range", får man en ny drakt till sin bruets eller en ny kostym för sin gosse.
 BETVIFLA IKKE! Vår förmåga att lämna en bättre vara till ett sådant be- springspris. Kom käll och pröfa på, som så många tillstånd ha för gjort och göra.
 NI BEHÖVVER IKKE RISKERA EN CENT. Vi tugga alla riskerna och lifra ut inbevara af en \$2. till \$25 i kontant och frakt för en bättre "stove" eller "range", än ni kan få annorstädes för några pris.
 Den Wingold "Stove" eller "Range", vi lämna, måste vara öfverlägsen andra. Ni skall bli öfvertygad om, att den håller betydligt längre — annars får ni återkoma oss. Ni får pröfa den i 30 dagar, ert eget hem; innan ni afgifver köpet. För ert senare skall ni börja göra affärer med Wingolds.
 Bilda då att verp ginst. Bekrivare var nya, stora katalog. Den lägg gratis. Det behöfvs endast ett namn och adress å ett brukort.
 Ideal bukhus till "Range".
 Dubbel fin till stillsterome, behållbarhet. Colonial trum mings — silfverförmål i g. tjocka Duplex galler; "cento- nial" fröbakst; god ventila- tion; kopparkäldad reservoar, rymmande 8 1/2 gallons; bestanspann Interact; äfven större storlekar; hög up- plåd med blåt; ash; "push feed". En väskaste och bä- sta mest brännbesparande spja, som finnes.

ett forstoppa på det gamla, dyrbare ättet. Det är skam att förneka sin familj ökad komfort genom att köpa 25 a 30 proc. dyrare på andra håll, än man kan ä å genast att köpa direkt för postpris. För de pengars, som sparas genom att köpa en Wingold "Stove" eller "Range", får man en ny drakt till sin bruets eller en ny kostym för sin gosse.
 BETVIFLA IKKE! Vår förmåga att lämna en bättre vara till ett sådant be- springspris. Kom käll och pröfa på, som så många tillstånd ha för gjort och göra.
 NI BEHÖVVER IKKE RISKERA EN CENT. Vi tugga alla riskerna och lifra ut inbevara af en \$2. till \$25 i kontant och frakt för en bättre "stove" eller "range", än ni kan få annorstädes för några pris.
 Den Wingold "Stove" eller "Range", vi lämna, måste vara öfverlägsen andra. Ni skall bli öfvertygad om, att den håller betydligt längre — annars får ni återkoma oss. Ni får pröfa den i 30 dagar, ert eget hem; innan ni afgifver köpet. För ert senare skall ni börja göra affärer med Wingolds.
 Bilda då att verp ginst. Bekrivare var nya, stora katalog. Den lägg gratis. Det behöfvs endast ett namn och adress å ett brukort.
 Ideal bukhus till "Range".
 Dubbel fin till stillsterome, behållbarhet. Colonial trum mings — silfverförmål i g. tjocka Duplex galler; "cento- nial" fröbakst; god ventila- tion; kopparkäldad reservoar, rymmande 8 1/2 gallons; bestanspann Interact; äfven större storlekar; hög up- plåd med blåt; ash; "push feed". En väskaste och bä- sta mest brännbesparande spja, som finnes.

ett forstoppa på det gamla, dyrbare ättet. Det är skam att förneka sin familj ökad komfort genom att köpa 25 a 30 proc. dyrare på andra håll, än man kan ä å genast att köpa direkt för postpris. För de pengars, som sparas genom att köpa en Wingold "Stove" eller "Range", får man en ny drakt till sin bruets eller en ny kostym för sin gosse.
 BETVIFLA IKKE! Vår förmåga att lämna en bättre vara till ett sådant be- springspris. Kom käll och pröfa på, som så många tillstånd ha för gjort och göra.
 NI BEHÖVVER IKKE RISKERA EN CENT. Vi tugga alla riskerna och lifra ut inbevara af en \$2. till \$25 i kontant och frakt för en bättre "stove" eller "range", än ni kan få annorstädes för några pris.
 Den Wingold "Stove" eller "Range", vi lämna, måste vara öfverlägsen andra. Ni skall bli öfvertygad om, att den håller betydligt längre — annars får ni återkoma oss. Ni får pröfa den i 30 dagar, ert eget hem; innan ni afgifver köpet. För ert senare skall ni börja göra affärer med Wingolds.
 Bilda då att verp ginst. Bekrivare var nya, stora katalog. Den lägg gratis. Det behöfvs endast ett namn och adress å ett brukort.
 Ideal bukhus till "Range".
 Dubbel fin till stillsterome, behållbarhet. Colonial trum mings — silfverförmål i g. tjocka Duplex galler; "cento- nial" fröbakst; god ventila- tion; kopparkäldad reservoar, rymmande 8 1/2 gallons; bestanspann Interact; äfven större storlekar; hög up- plåd med blåt; ash; "push feed". En väskaste och bä- sta mest brännbesparande spja, som finnes.

ett forstoppa på det gamla, dyrbare ättet. Det är skam att förneka sin familj ökad komfort genom att köpa 25 a 30 proc. dyrare på andra håll, än man kan ä å genast att köpa direkt för postpris. För de pengars, som sparas genom att köpa en Wingold "Stove" eller "Range", får man en ny drakt till sin bruets eller en ny kostym för sin gosse.
 BETVIFLA IKKE! Vår förmåga att lämna en bättre vara till ett sådant be- springspris. Kom käll och pröfa på, som så många tillstånd ha för gjort och göra.
 NI BEHÖVVER IKKE RISKERA EN CENT. Vi tugga alla riskerna och lifra ut inbevara af en \$2. till \$25 i kontant och frakt för en bättre "stove" eller "range", än ni kan få annorstädes för några pris.
 Den Wingold "Stove" eller "Range", vi lämna, måste vara öfverlägsen andra. Ni skall bli öfvertygad om, att den håller betydligt längre — annars får ni återkoma oss. Ni får pröfa den i 30 dagar, ert eget hem; innan ni afgifver köpet. För ert senare skall ni börja göra affärer med Wingolds.
 Bilda då att verp ginst. Bekrivare var nya, stora katalog. Den lägg gratis. Det behöfvs endast ett namn och adress å ett brukort.
 Ideal bukhus till "Range".
 Dubbel fin till stillsterome, behållbarhet. Colonial trum mings — silfverförmål i g. tjocka Duplex galler; "cento- nial" fröbakst; god ventila- tion; kopparkäldad reservoar, rymmande 8 1/2 gallons; bestanspann Interact; äfven större storlekar; hög up- plåd med blåt; ash; "push feed". En väskaste och bä- sta mest brännbesparande spja,

SVARTA HANDEN

ROMAN AF C. F. RIDDERETAD.

(Fors. fr. föreg. nr.)
Vi fändra för nybet, därför missräkna vi oss ständigt. Det är emellertid dessa evigt unga generationer, nämligen de som föddas, ungdomliga och vidt spelade förhoppningar, som lifva oss i våra strömvanden, upppehålla oss i våra mödor, göra vår lif den kar och vår lycka, intill dess våra tid efter annan i illusionernas värld lifna nedslagna och förluster småningom undervisa oss om att vi äro endast obetydliga granar i skettens snaning, att endast ja därför den stora desto mera värder oss äfven gifvet Carl August borttack i sin soluppgång; en hel värld af lysande och nya liften lifv ännu i folksket föreställningskraft, i hans krom; från hans förtägliga tronkram hade ännu i de förtägliga tronkramens gemins vikt i den inbländade mangelns begrepp; han hade ännu i sin händer från det han förtägliga tronkram för sina handlingar, är mindre än ingrip i nationens öden och upprätthållna om att förtägliga tronkram mellan allas värt; skärmörrarna om hvad han skulle lifva, om hvad han var, lågo ännu kvar i allas hjärtan i sin förtägliga tronkram; några steg till på sin nybeträdda bana, och hvad hade han väl varit? Nu tecknar förtägliga tronkram korta upprepande bland oss; då hade måhända missio- ner sopat igen spåren efter hans hand- lingar. Lycklig han, som ej hann öfverleva sin berömmelse morgon- stund, som fick bortlä ånder det hans stjerna ännu stod klar och högt!

Högskild stannade infund, stadens befolkning ut på gatorna, och i större och mindre hopar rörde sig alla från stadens norra till dess södra delar. Med förstnämnda trummor uppspårade trupperna, klocka i sorgparad, och intogo sina anbefallna platser. Öfverallt hörde man lifliga, korta såntal och bittra anmärkningar, öfträttande om den allmänna öro, en förtägliga tronkram, hvare ännu stora grupper bildat sig; med glädje och tillfredställelse såglade i från några ånströ, i stället betraktade man livandets skyggt och mistrost med tveklökliga, förtägliga tronkram och dystra lifvet.
En Mydelläng af hästgård hade redan bekräft sig till noter, till Hornstull, och en bataljon af Svea gard hade redan intagit sin plats på Riddarhuset.
De excellens Fensens vagn skred fram för att utom tillen emottaga lifpropositionen, lopp ett knotande sort genom folkmassan.
— Sinnesstämningen är hotande, hvidskade en uniformerad högre embetsman till en civilklädd, i sin kapp välv intöhl person, som med en betänkt tan heré sökte att oberäknligt följa folksket rörelser.
— Tycker du det? svarade han med en tveklöft fråga.
— Hiv du — man kofar öfver allt!
Har du någonsin stått invid kratern af en vulkan ögenblicket förtro ett utbrött?
— Nej.
— Ja så — leke jag häller.
— Hvad menar du då?
— Ingenting, alldeles ingenting.
Den öfverkläddade var ingen annan än — men hvilken var han?
— Han slutade, hordes en trum- hvirvel från Gustaf Adolfs torg.
— Hvad är det? frågade den uniformerade.
— Konungen reser ut till Haga.
— Nu — i dag? Hur är det möjligt?
— Den i kappan insvepte hölje på axlarna.
— Man har sagt honom, att det är mest öfverensstämmande med etiketten, att han där i ensamheten utömmer sin sorg i dag; därigenom får också folksket utöfna sin sorg öfver- rätt af all kunglig narvaro.
De talandes blekar möttes härd på ett betydelsefullt sätt.
— Säg du Fersen, du har reste?
— Nej, jag vande mig bort.
Blek och vanställd med hatten ned- tryckt i sin panna, hastade Cesar i detsamma förbi dem, så fort trabetet medgaf.
— Knuffa ike örnkl mitt samärke- te den uniformerade.
— Sapperment! mumlade gubben.
Då Cesar kom öfver Norrbo, tog han af till höger åt Riddarhuset. Utan att ge sig på kulkvindel om- kring sig, stred han förs till Stora Nygatan. Längs denna gata strömmade folksket i allt talrika och brokiga hopar; men som alla hade samma mål för sin vandring, gick det fram- till nästan af sig själf, utan öfvens begrändningar, fördes Cesar nästan medvetlös fram af mängden.
— Se upp! ljöd nu en röst öfver hans huvud, och på samma gång såg han den varmaste inman af tven- det flåsande hästar slå sig i ansiktet. Han var nära att stötas örnkl af

Men Cesar uppmarksamhet drog- från dessa tafflor till balkongen, hvare alla fönster voro uppslagna.
— Hvad är det, som så fastert hana uppmärksamhet? Se — han lutar sig fram — ögonen vidga sig, kinderna blekna allt mera.
Mitt i balkongen, med förtägliga tronkram på alla sidor, står Vau- venard.
Fram denna plats beherkar han tafan under sig; ingenting kan där undgå honom. Fram det kalis, järn- härdas ansiktet, flyger blicken öfver det böljande vinnlet. Allt som folksket rör sig, är framträtt till baka, be- ser sig äfven Vauvenard och har emed- let skulle lifva samma intrek, som mängden under sitta fötter.
Kanonerna förtägliga tronkram. Klockorna ringa. Folket sorlar.
— Men Cesar hör och ser ingenting af dem. Han lutar sig fram som en underbar, vid och hemska sagn, som en frän själfva underjorden, och de talrika skarorna — han själf inbe- räknad — tyckas honom liksom be- härrade utaf afgrändens egen fur- ste. Vauvenard talar vid någon. Cesar igenkänner äfven denne: det är Robert. Nu ler Vauvenard. Detta leen- de förskräcker ännu mera Cesar; det flyger som ett häst öfver folksket huvud. Nu lyfter Vauvenard upp sin högra hand och får med fingrarnas spår öfver allmänheten; hanen är svart. Det är ike möjligt för Cesar att tydliggöra för sig själf det oberäkneliga intrek, han därvid erfor, det är en afgrändas svarta hand, som rör sig öfver honom. Han vill basta dränka, men intreket håller honom kvar; han känner sig förtägliga tronkram af någonting sataniskt.
Vauvenard hade för dagen lytt denna väning och inbjuditt flera af sina bekanta, för att från denna plats äga en oberäknligt utsikt öfver ät- ta. Bländ gästerna märkte man fri- herrinnan och Robert.
— Ni är förbered i dag, herr greve, tillitt sig Robert.
— Jag talar aldrig mer än jag be- höfver.
— Äfven min mor är förståndare till en vanlig.
— Tycker ni det?
— Roberts anmärkning var ike utan skull. Både Vauvenard och friherrin- nan voro verkligen tystrare än eljest. Kunde de att något viktigt snart skulle hända? Lade öron och utgångens öfverallt hand på deras tunga? Brotts- lista beräkningar och fruktiga öns- keri äro lika tystra, som den varmaste kärleken och den samma välgören- heten. Alla ytterligheter möta livand- den i vissa lifvet.
Friherrinnan nalkades Vauvenard.
— Ni ser blek ut, min friherrin- na, tytrade han.
— Gör jag? Jag skulle vilja tala vid er; men kanske man observerar oss?
— Var ike rädd.
Innan hon fortsatte, såg hon sig försiktig omkring.
— Tror ni på en hönmande makt i världen?
— Vauvenards blek följde öfver folks- hopen; först därtill faste han den stadigt på henne.
— Visserligen, min friherrinna. Men hvartör denna fråga?
— Ni känner mina familjeförhållan- den. Jag har berättat för er hvilken förfärlig orättvisa som min stamfar begick emot den yngste grenen af vår att, då han utestulande tillerkände den äldre grenen hela sin ofantliga förmögenhet. Ni vet att jag tillhör den valdödade, den förtägliga tronkram den kranika grenen — så mig, ännu ett mig äga rätt att hämnas, hämnas ett helt sekels orättvisa?
— Rätt?
— Kanske är detta ej det lämpliga ordet?
— Hvarför ike? Uppriktigt taladt, vet jag egentligen ej riktigt, hvare människans rätt består. Jag skulle nä- stan vilja säga, att vi ha rätt till — ingenting. Vi hafva ike rätt att fö- das eller dö när och hvor och på vad sätt vi vilja. Vi synas ha rätt att val- ja vår bana, men omständigheterna spela däri en långt viktigare roll, än vår förtägliga tronkram vill medgifva; de be- stamma den, ike vi. Hvad hafva vi då rätt till? Till intet. Men just em- dand var rätt är så tveklöft, i uppliv- ves af andra lagar, lagar som oss, antager jag för min del, att vi hafva rätt till allt, som, noga betänkt, vi vilja och vi förma. Vår rättighet ligger i vår kraft, i vår beslutsamhet, i vår lycka; — jag har således rätt att hämnas — om jag vill och om jag förtägliga tronkram.
— Ni lugnar mig mycket.
— Hafva ända rättighet att bli be- hörd orättvisa emot oss, så äga vi lika- ledet rättighet att göra detsamma e- mot dem. Samhället stiftar visser- ligen lagar för att förekomma alla ö- rättvisor; men själfva lagarne äro of- förtägliga tronkram. Stora bekräftande och heliga orättvisor. Var det ej sam- hållet, som berättigade er stamfar att begå en orättvisa emot er? Är det ej samhället, som låter en äldre son för- das till förtägliga tronkram framför en yngre?
— Visserligen, men händen — kan ej också den följas i spåret af en ny- en annan händ?
— Hvarför ike — men hvad kan ni befara, min friherrinna?
— Jag fruktas, nej, jag gör det, jag fruktar för min son, för Robert.
— Ah?
— Ni erminnar er tilldragelsen i går afton uti paviljongen?
— Näval!
— Till min förskräckelse infördes, som ni vet, Robert till af Kon- rad.
— Fast er ike därvid, hvad som vi ej kunna förändra, bor man glöms- ma.
— Ike, säger du, — ni förstår ej ni, hvad det för känner; då det rör- hennes son! Det var mig örnkligt att gå på ett lämpligt sätt höra ett sam- tal med honom därom.
— Hvad sade han då?
— Först min förskräckelse, då han iktigt den folkökigaste ty- stnad. Ingenting har förskräckt mig så mycket som denna tystnad. Hvad in- behär den? Han begrunder något fa- nansvärdt. Jag läser det i hans frän- vandande blick. Betänk om han...
— Lastaren torde erinra sig att ej Robert, utan Falk öfvervar spelt, och att friherrinnan helt enkelt miss- tagit sig om dem.
— Hvad menar ni?
— Betänk, om han redan utfvade på en plan — o, min gud, hvad denna tanke uppskrämmer mig — utfvade på en plan...
— Var helt och hållet uppriktig emot mig.
— Ja, jag vill det, utfvade på en plan — att i sin ordning — hur för- skräckligt var det ike — äfven störta mig! Hans tystnad är så örn- arlig. Jag är öfvertygad att han fan- der på något.
— Vauvenard hälog.
— Ni kan vara lugn, jag vet ett medel, som är tillräckligt att skydda er.
— Ni vet?
— Ni skall få lära känna det se- dan, en annan gång.
— En annan gång?
— Sedan allt, hvad vi nu hafva för oss, är afgjort. Men ni talade om händen.
— Kanse att jag ej förstod er mening riktigt?
— Vill ni bora ett exempel?
— Hvarför ike?
— Ett tveklöft, besnyperligt, örn- gerhånande leende krykte Vauvenards munna, hvassa läppar; med armarne kors öfver bröstet gick han ett slag på golvet. Friherrinnan betraktade honom med girig undrande nyfiken- het. Ju längre hans tystnad varade, desto lifligare följde hon honom med sin uppmärksamhet; honas vanliga stela väsen fick ett helt och hållet ögn- lif, det var, som om en örn- ljung sat honne. Vauvenard hade till den grad lyckats indraga henne i sina eg- na tankars hvirvelväld, att hon nu mera kände sig uppskakad af den minsta rörelse eller förändring hos honom! Hon var en asteroid, beren- de af en maktigare stjerna, hvare rö- relser blifvit bestämmande äfven för hennes; hon var liksom väderdrifven till och i hans fariel, utan all egen kompass, och för hur vindarne, som uppskakade honom, uppskakades af- ven hon.
— I det förvarande Hultigrens- huset, yttersta Vauvenard och stanna- de midt framför henne, hade den kom- mission, i hvilken Fersens far preside- rade såsom öfverförande, sin sammän- trädning, då Bråte dömdes.
— Det är sant!
— Man såg en ny tankeförbindelse höll på att utblida sig hos Vauve- nard.
— Fadermas missgärningar skola straffas, fortsatte han, allt intill tred- je och fjortde led. Tror ni det vore möjligt att blika in i den närmaste framtiden?
— Hvad vet jag? Hon nästan skäl- de af frukt, då han betraktade hen- ne.
— Här ni sorlet omkring oss — bör ni? Det är ju hemskt, det är fas- ligt!
— Ja, ja!
— Ser ni, hvilka hafniga, korta, el- diga ögonkast, som hopan under oss kastar omkring sig?
— Hvad betyder det — så, så?
— Hvad det betyder? Kanse in- tet, kanske mycket. Men hvad skulle ni tro om händern rättvis, i den hän- delse att Fersen...
— Ni förskräcker mig! Ni anar nå- gönting?
— Hör — lytt...
Likhet hade tillryggelagt Hora- gatan, skridt fram snedt öfver Söder- malmsborg och tog nu vägen öfver Røda Slussen åt Korhans.
Fram balkongen såg man det redan. Framför kronprinsens likvagn kör- de riksmarskalkens statsvagn i all den- ståt, som vid dylika tillfällen är van- ligt.
Ett gräsligt visvissande, ett åndlöst verop af förbittring, ett öhygligt tjut af övliga nådde i detta ögenblik friherrinnans öron.
— Hvad är meningel med detta skrik? frågade hon.
— Vinta — vi äro se.
Sorglåret skred öpphörligt fram; i örnliga, böljande massor trändes folksket omkring det. Sorgen vänddes kring den farstliga likkastan; for- bannelsen skrek kring Fersens vagn.
Denne vagn var rikt förtägliga tronkram; alla sidor voro af genomsiktligt spegel- glas, på talet hvilade en glänsande greflig krona.

Fersen, vördnadsvärd för sin ålder, aktningvärd för sitt embe syntes genom spegelrutorna för alla. Aldrig hade hans utseende varit förtägliga tronkram. Hans ögon brunnit af övliga och grä- nelse öfver det infarna sätt, hvare man förändringade honom i hans em- betstötning. På pannan hvilade ett moln af vrede, och hans höga gestalt nästan vaxte under intrek af den känsla, som betäckande sig honom. Men önskvärd att ike, det öka- des fast häller.
I de åldriga, adla dragen stod för- trytelsen tecknad. Det grå, lockiga luftvudet skakades af den övliga, som han fåfångt sökte stänga inom sitt bröst.
Han blek flog framåt. Han spän- nade öfver sig de ofantliga örn- digheterna snart skulle göra sin skyl- dighet samt, genom att stärfja den tu- stände lifkan, rötja plats åt honom och talet. Men blicken flog som öfver ett kaos af frändtligt stärfja folkskas- sor, alla tillkännagivande sitt hat och sin förbittring emot honom.
Hvad gubben Cesar erfor, kan la- tared tänkas än beskrivas. Hög ro- pade han sin herrens namn; men ljudet försvann i den allmänna övliga. Med kraftig arm sökte han bana sig väg fram till statsvagnen, men det var förtägliga tronkram. De från alla sidor påträn- gande massorna stötte honom tillbaka.
Med gammaldags högsinnet, med stolt känsla af hvad som såg hans höga befattning, betraktade Fersen det allt mer och mer tilltagande örn- varet omkring sig.
Ännu hade intet handgripligt an- fall egi rum emot hans person; men allt tätare aflödde de stormande ut- brotten livanderna.
Vagnen var nu under det så kallade burspråket.
Cesar blekade dit upp. Vauvenard litade sig ut genom fönstret öfver Fersen. Fersen såg förtägliga tronkram omringring sig, men ej demonen öfver sig.
Hvad Cesar nu varellef, pressade ett ånski af fasa ut den gamle tjän- nens hjärta. Han tyckte sig märka lik- som ett hastigt betallande tecken gif- van af Vauvenard, hvarett på en gång liksom ett snattrende regn ur en åfski, en störfurk af koppar- slantar och småstenar haglade öfver statsvagnen ifrån de pojkar, som ta- git plats i lindarne bredvid balkon- gen, hvareid vägens glansföster splittrades i bitar kring Fersens an- sikte.
Voro pojkarne besödade.
En förtägliga tronkram förhölling, ett utdä- lande ljud årtölle detta kopparregn: Det var, som om återinden på en gång öppnat en ventill och utsläppt fu- rierig genomträngande, luftskakande triumfrop.
En stoa hade träffat Fersens an- sikte. Nisan sprang i blod. I första ögenblicket reste han sig vredad upp.
— Kör, ropade han till kasken, kör! Spar ike hästarna! Låt det gå undan!
Och kasken släppte ut det frustan- de spånnet, och det lar af under led- ningen af två skotta tömmar.
Ännu blekade Fersen stolt och förtägliga tronkram omkring sig. Blodet strömmade ut af hans ansikte, härdt strömmade de snubbligt kring hans nakna hästar, som flade framåt, folket skrek, en tum- lände af sidan, trampad af hästfö- terna, än trängande sig angräpande tillhona.
— Mordare! ropades en röst ur ho- pen.
— Mordare! uppreades från alla håll, mordare! uppreades från alla håll, mordare!
Faran var för stor för att trotsas. Fersen höjde sig med i vagnen, för att så mycket som möjligt undvika de livandande stenarne.
Friherrinnan, som äfset tillrägel- sen, var nära att stinna af fasa.
— Vågen, vagnen! hä! hä! Hvar är greve de la Vauvenard? Hvilede hon därtill. Det honon hafva god- beten att komma till. Vatten, vatten!
Man sökte honom, men förtägliga tronkram; man fann honom ike mera. Han var borta.
— Han befann sig likval nyss här, anmärkte hon.
Robert, som för en stund afligsnat sig till en annan del af vägnen, ut- lyfte nu, att Vauvenard bekräft sig ut, för att söka lugna folksket och rädda Fersen.
— Hvilken ädel man! utropade fri- herrinnan.
— Ädel och besinnat, anmärkte de öfrega, en verklig transman.
Det var sant. Vauvenard hade verkligen bekräft sig ut.
Fersen hade redan hunnit till Grö- monkegränden; han var nära att und- komma.
— Vänd om och hästarna, ropade en röst ur folkmassan, eljest slingar han sig undan oss.
— Vänd om dem! tötte hundrade stämmor i korus. Och några lika äld- sa besinnat och kärle ärtägliga tronkram tvärs för vagnen. Det "ar ej mera möjligt att komma fram.
Ett hurrorop hälsade-verkställarna af denna manöver, under det att den tilltagande förbittringen släppte stormande övrigsord, häska for- vällamningar, hånande hotelser och skrämda handrop emot Fersen.
— Ned med honom! skrek man. Till bästvet med honom!

RED WOODS

MINERAL-VATTEN

— OOH —

LÄSKEDRYCKER

som i fråga om kvalitet ej kunna öfver, träffas af andra fabrikat "GOLDEN KEY" är vårt fabriksmärke.

E. L. DREWRY, BRYGGERI

DE NYASTE och MODARNASTE

Dräkter och Öfverrokar

ha vi nu på lager till edert påseende.

Besök oss eller skrif efter katalog och priser.

MODERN TAILORING CO

293 Fort Str. Telefon M. 7584. Winnipeg, Man.

PRENUMERERA PÅ

FREE PRESS

vestra Canadas största engelska dagliga tidning och Winneps ledande nyhetstidning. Dess väspråk är "frihet, frihet, religion, jämlikhet i bürgerliga rättigheter". Morgonupplagan kostar 50c. pr månad, aftonupplagan 25c. pr månad. Den ägnar skandinaviska sarskild nyhetsförbudning under rubriken "Scandinavian News", redigerad af C. Albin Jones.

The E. Peterson Co.

317 Portage Ave.

Real Estate, Fire Insurance Loans & Investments

Köper säljer och utbyter egendom.	ACRE-LOTS	BILLIG ASSURANCE.
-----------------------------------	-----------	-------------------

Än finns det till salu från \$250 till \$500 pr acre, \$10 kontant och \$5 pr månad, 6 proc. vid Grand Trunk Pacific verkställa, hvilka på det närmaste nått sin fullbordning och om en kort tid komma att lysa till tusentals arbetare.

Kanbånda ni är en af dem, som kommer att arbeta där, då öfver- eres kommer nödligt. Utan land kan man ike bygga fördelaktigt.

Tänk på att det nuvarande priset och villkoren kunna ändras när som helst.

Alla förfrågningar besvaras pr. örnklänge.

FORMEDLAR LAN	The E. Peterson Co.	KÖPER OCH SÄLVER.
---------------	---------------------	-------------------

317 PORTAGE AVENUE. WINNIPEG, MAN.

LUND & BARKER

Den värdefullaste juukkuppen är nog en klocka. Vi ha ett väckert utval af klockor.

För att göra vår allmanhet mera bekant med vår affär, sälja vi

TILL GROSSHANDLSPRISER.

20 a 25 års garanti för boeten. Swiss A. Waltham gång. Från \$5 till \$15. Solida silverur för damer och herrar \$3.00. "Gunmetal" \$2.00. "German silver" \$1.50.

Vi ha likaledes ett fint lagr af fruntimmer kammar, med i garanterad hållbarhet från \$1.00 till \$7.00; armband, halsband, kedjor, broscher, "fobs", medaljonger etc.; väckarklockor med ett års garanti från 75c. till \$1.25. Gill mantle clocks, \$2.50.

LUND & BARKER

285 LOGAN AVE. WINNIPEG, MAN.

Sänd SVENSKA CANADA TIDNINGEN till släkt och vänner i Sverige!
KOP HOS SVENSKA CANADA TIDNINGENS ANNONSÖBER!

SVERIGE - NYHETER

STOCKHOLM
Kroningen och drottningen inflyttade den 27 nov. från Drottningholm. Den 29 på konungaparet midsommar för de delegerade som underhandla om aftåttande af en ny handelskonvention mellan Sverige och Tyskland.

Kronprinsen har ålagt sig att bli besöks-gäst för femte internationella mejerikongressen, som kommer att hållas i Stockholm den 28 juni-1 juni 1911.

Kunglig gifva. Kronprinsen och prins Wilhelm ha till Stockholms högskolas botaniska institut som gifva överlämnat sitt värdefulla, utmärkt väl konserverade herbarium.

Den kände skytteveteranen f. d. artillerieöversten Lars Sandgren flydde 90 år den 27 nov.

Brasilens legation i Rio Janeiro har med familj afrest till Paris till hemlandet.

En nettovinst af 837,905 kr. hade Högskolestyrelsen på Svenska sprittillverkningens utveckling för sista räkenskapsåret.

Järnvägstyrelsen har till statskontoret inlämnat för oktober månad 1,200,000 kr. disponibla trafikmedel.

Riksdagen har anvisat 20,000 kr. till befrämjande af affattning i främmande länder af alster af svenska landbruket.

Generalpoststyrelsen har bifallit en framställning om att landtvefvarare iaktte tillåtas försälja valgrenhetsmarken.

Dödande fall. En timmerman Johan Erik Janson föll den 29 nov. från en träställning vid Bergensverkstad och slog i fallet ihjäl sig.

TVå resestipendier på respektive 800 och 600 kr. utdelas nästa år ut till till Publicistklubben donerade Lars Hiertas stipendiefond.

Jubilärer festsamfundet i Stockholms byggnadsfacket har fyllt 26 nov. 25-årsminnet af sin tillvaro.

Nobelpristagaren Madame Kem- klass innehållit föreläsning till en ledig plats som utländsk ledamot i akademien.

Till afslutning af krigsresande jordbrukskonstuler i Dalarna och Norrland har k. mt. beviljat tillhopa 30,000 kr., 5,000 till Jamtlans läns husällingskållskap.

Prof. E. W. Wood från Johns Hopkins universitet i Baltimore, Md., håller under december på Stockholms högskolan några föreläsningar om sina optiska undersökningar.

Goodtemplororden i Sverige hade i februari 1910 ett medlemsantal af 150,000 i rundt tal. I november hade detta medlemsantal nedgått till 152,000 medlemmar en svensk tidning.

På sitt äremot i Berlin har den internationella cellulosa- och papperkemisternas förening till befrämjande valt professor Peter Klason vid Tekniska högskolan i Stockholm.

Föreläsningen Kartongskären Rudolf Flygare, Svodenborgsatan 46, är försvunnen sedan den 18 nov., då han skulle bege sig till Grundarfors för att sälja julgranstakar. Han är 48 år gammal.

Afvenen. En vaktmästare Svensson vid Pines "Boston Palais" har återköpt, medtagande 380 kr. som han skulet värja. Från Köpenhamn meddelas att han afrest därifrån, såsom man förmodar till Amerika.

Donationer. Affine grosshandlaren M. M. Sebenek har inlämnat en del institutioner med donationer på totalt 40,000 kr., däraf bl. a. mosaiska församlingen 20,000 kr. och Svenska sällskapet för rashygien 10,000 kronor.

Den kände konstnären, etsaren Axel Tallberg, lärare vid Konstakademien skola för grafisk konst, har blivit invald till hedersledamot af den engelska konstnärernas Royal Society af Painter-Etchers — en sällsynt utmärkelse.

Kamp mot landsväddammet i Stockholm har utlofadt ett pris af 500 kr. för den bästa anvisningen till att borttaga dammpigan på landsvägarna. Tävlingsfrågan skola vara inlämnade senast den 30 septemr 1911.

Den största depositionen, äminstone till viljamen, som riksbanken någonsin haft sig anförtrödd gjordes härom dagen af Konungariket Sveriges stadsbyråsektionerna, som 38 deponerade 60000 kr. af sina gamla obligationer i Riksbankens kassavirus.

En massubrytning i Riksförbundet, som skulle komma särdeles olämpligt med afseende på de olympiska spelen, tros vara förestående bland simidrottsbarn. Anledningen

är att smekslan "Neptunus" vattenpolistaget blivit diskvalificerad.

Upphådd portförbud. Lektor Waldenström, som alltid varit kyrkans stiftares, höfpredikanten G. E. Beskow, slagar inte fäst uppdrag och hålla föredrag i Blasiholmskyrkan, föreläste där den 11 december på styrelsens för Soldaternas väner sångafven.

Valgrenhet. Från greve A. J. P. von Rosen sörbåns ha såsom gifvor överlämnat till Förenigen för bildning af 5,000 kr. till Sällskapet för dygdigt och troget tjänstefulla behömda 5,000 kr. och till Föreningen för tjänstgörande i Karlstad 5,000 kr.

En frikostig okänd gifvare har utfäst sig att under fem år årligen skänka en summa af 5,000 kr. till den nya småbarnshem som stiftelsen Småbarnshemmet inom kort öppnar på Södermalm i Stockholm och där plats genom denna donation kan beredas för 14 modrar och 28 barn.

Bärningsmål. Rådhusrätten har dömt kapten Bytt på nörsk årångare "Eros" att för ångarens bäring vid Oländs östkust sommaren 1909 till samt 1,100 kr. i rättegångskostnader.

Af hjärtlag afslid d. 28 nov. grosshandl. och bankiren Oscar Seippel. Den aflidne var en af veteranerna bland lufvudstadens köpmän. Man anser att den aflidne efterlämnat en förmögenhet på 20 a 30 milj kr.

Fältskar är ej läkare. Fältskarsmestaren Jean Ekensten har anmält för medicinalstyrelsen för det han tecknat sig såsom "legitimerad läkare". Medicinalstyrelsen har beslutit tilldelna honom en allvarig erinran härfor.

Den bekante Afrikaresanden kapten P. Möller, som fört en omfattande jaktresor i sydöstra Afrika, hvilka han också beskriver i ett bok- arbete, bøger sig i dagarna ut på ännu en studieresa, denna gång till Ostafrika, för att låra känna dessa nu så omtalade områden.

Riklig sockerbetskörd har Sverige haft i år. Enligt internationella för- eningens för sockerstatistik uppskattas att Sverige i år skördat 1,088,000 tunna sockerrotar mot 897,000 ton å 1909. Den rikssockerstatistik som har utgivits beräknas uppgå till 167,000 ton mot 127,000 ton föregående år.

Ett blodigt drama utspelades den 29 nov. i huset nr 39 Tegnérgatan i det 18-åriga arbetaren N. A. Fredlund i Ahlsköt en ung tjänstefulla Elm Sandberg och hvar på begärd skjäl, nordforsök. Fredlund blef snart skadad. En kärleksaffär tros ha varit anledningen till mordet. Flickan var 19 år gammal och börig från Finnehol- ja i Skaraborgs län samt hade varit i Stockholm i 1 år tid.

Många om medlen. Centralkommitte- n för "De gamla dag" har besluttat ut att en tredjedel af sjuotjänstens skall fördelas mellan skyddsforen- ingarna inom de olika församlingarna. Den summa som hvarje skyddsförening på så sätt skulle få till sitt för- fogande beräknas till omkring 1,200 kr. Många äro emellertid de som skola hjälpas. SÅ har pastor Berglund i Matteus meddelat att han redan nu är överfluren af ansökningar från hjälpsökande. Närmare 200 ha redan inlämnats och en flera väntas. Ut- delningen skulle verkställas på årsdagen af konung Oscars död, den 8 de- cember.

Markligt vetenskapligt verk i da- rane har sista hand lagts vid den vetenskapliga beskrifningen af den 1905—06 företagna svenska zoologiska expeditionen till Kilimandjaro- och Me- rubergen i Ostafrika. De tre volymer i kvarfartom omfattande verket, som under professor Yngve Sjosteds ledning, utarbetats på grundval af expeditionens utomordentligt rika samlingar, lämnar ett betydande till- skott till den samtida zoologiska lit- teratur och är skärigen det största svenska arbete i sitt slag som hittills utkommit. Den skall, som skad- de fördes till läsas åter, där han afled. K. efterlämnar hustru och tre minderåriga barn.

DALSÅND.
Träspit har man nu börjat tillver- ka vid Billingfors cellulosafabrik.

Hedrande utmärkelse. Dalslands- konstnären Otto Hesselbom har kallats till korrespondande ledamot af Konstnärhdagen i Wien.

Egendomsaffär. Karl Johansson i Skarbo, Frändförs, har af N. Jöns- son-Roos köpt dennes ägande ett halft mantal Kusarud i Ödéborgs socken.

Goodtemplororden i Färjelanda ha de den 26 nov. i folkhögskolans slöjd- sal en vällyckad besår till förmån för lokens byggnadskassa. Inkomsten blef omkring 300 kronor.

Strandägare vid Väneri inom Allfjällets had hade den 30 nov. sammanträdde i Melland under landsfö- ring Husborgs ordförandeskap. En sja in- värre Erik Johan Nilsson i

MIKSTROEND. Solvborgs stadsförel- läggande ha beslutit upphäva ett för- gående beslut om anslag till kommitte- n för Raaböka folkpensioneringskongressen.

Skonerten "Viking" från Järn- vik foriste den 29 nov. vid Saltören, an- zeför en mil från Karlshamn. Den var under bogsering från Rönneby till Järn- vik för att där lagras upp för vintern.

BOHUSLÄN.
Sillfisket. Under fjärde veckan i november fångades 29,640 hektoliter valsil utanför bohusländska kusterna.

En fartyskip med varf skall an- laggas i Fiskebäckskill. Anläggningen är afsedd för fiskeskutrar och likande frartyg.

Renstakningen af bansträckan Ly- sekil-Smedberg är nu avslutad och visar ett särdeles gynnsamt resultat. Totallängden af banan blir omkring 3½ mil.

Donation. Uddevalla stad har styrelsen af handlanden A. V. Rydholms stiftelse fått mottaga en donation på 94,000 kr., som skall användas till nå- got allmänt ändamål, hvar till utax- tering i staden i värdnads ämnen.

I stället för järnväg. Fråga har af en del intresserade på Orust väckts om bildande af bolag med ändamål att likka automobiltrafik mellan Ösbymåla station på Bohuslän och de viktiga- gaste platserna på Orust, afvemsom för trafik vid den Orust-afvegan.

Då fyren skötnar. Stationskrigsrät- ten i Karlskrona har meddelat utslag i målet mot fyrbrädd E. A. Wahlin- ström på Valeröbåns fyrplats utanför Strömsund. W. dömdes att böta 100 kr. W. hade en natt i augusti, då han innehad vakten, somat från sin skyldighet att se till att fyren hölls brännande.

Längs kuststräckan i Norra Bohus- län pågår f. n. en litlig byggnadsverksamhet, som hittills varit huvudsak- ligt att så guld som uteslutande hämta sitt behof af byrått för hämta från norska skärviken på kusten. För att slippa från den rätt afsevärda tillden på emellertid norska, hvilka äro huvudsakligen reser till flera trafikaf- delningsverk i Dalsland, börjat anlaga filialer vid gränsstationerna, hvarifrån vikt sedan som transeitiska öfver Fredrikshald sändes ned till Bohuslän.

DALARNE.
Masterskaptillagar på skidor an- ordnas nästa år af Kamraterna i Falun.

Ingenjör Sven Carlsson i Falun har afven för nästa år invalts i Svenska skidklubbers förbundet styrelse.

Hedrade. Konstnärerna Carl Lars- son och Zorn ha kallats till hedersle- damöter i Konstnärhdagen i Hagen, Wien.

Dalviks tegelbruksaktiebolag i Vika socken har ingivit stiftelseurkund. Aktiekapitalet är lägst 45,000 kronor, högst 100,000 kr. Bolaget skall in- köpa Dalviks tegelbruk i Vika sock- en.

Ett par märkliga grottor har man påträffat i ett grustag vid öster. Vid gråtungen där man förut påträffat en del gångar, och tygligen kom man in i en rätt stor grotta, betydligt högre än manshöjd. Från denna ledde en gång på 17 fot in till en ännu större grotta.

Gifthistorien i Falun. Svea höfrätt, som den 22 nov. försatte byrzerikontrollören J. Eklund på fri fot, har genom beslut härom dagen utslutt Ek- lunds besvär öfver Falu rådhusets beslut att ställa målet på framtiden till kommunikation med åklagaren. Detta tyder på, anser "D. N.", att höfrätten tänker andra utslaget till Eklunds fördel.

Enare bekaglig olyckschändelse. Som senare kostat ett människolif, inträ- fad härom dagen vid Runns ångsåg. Arbetaren Per Kandel var sysselsatt med skärning af staf vid ett kantbord i sågen. Af någon anledning kastade klingen tillbaka en bit af en ribba, som träffade K. i magen. Den skada- de fördes till läsas åter, där han afled. K. efterlämnar hustru och tre minderåriga barn.

DALSÅND.
Träspit har man nu börjat tillver- ka vid Billingfors cellulosafabrik.

Alex. Calder
Bankir.
JÄRNVAGS- & ANGBATSAGENT.
C. P. R. Employment Bureau, 666 Main St., Winnipeg.
Rijetter vid alla järnvägslinier till alla delar af världen. Skrif eller besök vårt kontor för underrättelser beträffande våra Canada i dess.

JÄRNVAGSBYGGEN och FARMFÖRHÄLLANDEN.
SKANDINAVISKA SPRÅKEN TALLAS HAR.

komité på 8 personer tillsattes för att utarbeta stadgar för en sammanslutning af jordägare vid Väneri inom länet med uppgift att tillvaragta för- eningsmedlemmarnas intressen. En dylik förening har utvill bildats af strandägare inom Varmland.

SPORTSLAG TILL RYSSLAND. Angfar- tyget "Odin" medförde på sin senaste resa till Riga stora prämier skidor, källkar och sparkstöttingar från Eds- byns skidfabrik i Hälsingland. Denna export är ett resultat af sportställa- ngen i Petersburg förförd år.

Heia Piteå kan ge sig ut till sjöss, om det så skulle falla sig. En person från Piteå, som roat sig med ett rak- de motors, segel- och roddbåtar, som finns där i staden, har kommit till det afsevärda utslaget af 290 st. Alltså ungefär en båt på hvar ti- ende person.

En ohyllig olycka inträffade härom- dagen i Gamleby i Norrbotten. En 9-årig gosse åkte källbäck och råkale komma iip på skjut. Hasten stegrade så att de han åter satte höfvarne i marken, trampade han på gossens huvud, så att detta krossades och den lille oöglöblekigen afled.

Mened och bedrägeri. Länsmän A. Borlin har häktat och infopassat till länsfängelset i Härmans travar- handlanden L. P. Pettersson och gast- gifvaren N. Norberg båda i Hönna- säson misstänkta, den förre för men- ed och bedrägeri i konkurs och den senare för delaktighet i den förres brott.

Efteroljansvärd exempel. För 28 år sedan köpte torparen K. J. Östberg en torplägenhet i Bonuset, Oreg- lan i Angermanland, hvarå da kunde födas en ko och ett par getter. Sedan dess har H. odat upp cirka fem tusand stenhundar mark till bördig åkerter, hvarå nu kan vinterfödas ej mindre än fem kor.

Äf eldsåda härjades den 29 nov. en af tre familjer behödd arbetarhög- gärd vid yttre Sandvikens, Gästrik- land. Huset nedbrann. Af de inneboende skadades öfver bränden en 10-årig gosse, och en af de i huset bo- ende arbetare blef så svårt bränd att han måste inläggas på sjukstuga.

Grosshandlaren C. A. Gownius i Luleå har sålt en stor tomtkomplex på ett 40-tal tomtor invid Järnvägs- torget i Luleå till kommerserieten von Rettig i Åbo. Innehafvare af bl. a. ett- partet har vara 80,000 kr. och platsen tros vara ämnad till en fabriksanlägg- ning.

Dödsfall. Från Östersund meddelas att verkställande styrelseledamoten vid värvade riksbankskontor Olof Larson i Håste aflidit. Han var född 1840. Den aflidne innehad flera kom- munaln upplrag i sin hemort. Under riksdagsperioden 1870—81 tillhörde han andra kammarer såsom represen- tant för Ragunda, Retsunda, Brännt och Rölöns tingstal.

Dömda för stöld. Joekmoeks lapp- marks häradsrätt har dömt stations- karlarne vid Mjures församling, E. Eng- ström och A. Anderson-Odén, för ett flertal tillgrepp af gods, öf och spelt, som varit anförtrödt i järnvägens värd, till hvarandra 1 års straffarbete samt afsträttning. Odén dömdes äf- jämte till 6 månaders straffarbete för förskingning.

Emigrationen till Brasilien från Ki- runa synes åter ta fart. Sextio per- soner, däraf flera familjer delar, stä- des, ha tagit utflyttningsbryg för des- den tid. Anledningen härtill är dels redan emigreraas i USA mlningnar af förhållandena i Brasilien, dels också att resan underlättas genom mellan- komst af emigrationsföreningen i Ki- runa. Man väntar att flera hundra personer skola emigrera på nyåret.

Ny Flodakoloni. Vägnäs kommun i Västerbotten har utgäts med planer på att inom kommande inrätta en fly- dingskoloni i samma ställe som Ny- dingskoloni i Vendeln. Härjalden, Organisator för företaget skulle bli pastor E. Erikson Hammar, hvilkes skapat Flodakolonien, och man hoppas, att redan nästa sommar ha plats för ett 10-tal kolonister, hvilka skulle sysselsättas med nyodlingsarbete på några därtill upplåtna myrmarker. Vid sidan af själva kolonien skall en ven bildas ett kooperativt förband.

En upprörande historia berättar en (gårftidning. Den gäller en 75-årig skeppshyggarebetare Carl Jacobson i Gröfors och hans 73-åriga hustru,

vilka båda äro börjiga från Finland, vade, hvilket all klaganden anser vara ett uträknande på hans rätti- heter såsom ordinarie kontor i fö- samlingen.

Ett upprörande rättsfall. En appo- cendeväskande process har sedan länge pågått i Ystad. En borstbindare E. Åniman, stämde handredktionen emellan han på grund af bristande försikthetsåtgärder blivit öfver- koren af ett Ystads hamn tillhörigt järnvägsstg. P. skadades vid olyckan så svårt, att båda benen och en arm måste amputeras. Krympningen har ut- förlorat sitt mål både i rättsstriden och i hustruens, emellan den är äro förlutna sedan olyckan skedd, och han står nu utan eget förvällande utan den ringaste hjälp.

Farmare till Skåne. Svenska tid- ningar meddela att en svensk-ameri- kansk affarsman E. V. Mellin under november rest omkring och studerat småbruket i Skåne, såväl i Malmöns som i Kristianstads län. Han medde- lar att han erhållit i uppdrag af ett 20-tal svensk-amerikanska landbräu- care att närmare taga reda på det skånska jordbruket och att man kan vänta att detta komma att i Skåne bilda en svensk-amerikansk jord- brukskoloni. M. har en härför lämp- lig egendom på hand och han antog, att hans amerikanska vännar skulle komma att köpa den och redan till våren komma att flytta ditofver.

SMÅLAND.
En ny komposition med ord och musik af Kristina Nilsson utkommer inom kort. Det är en Värmdersvisa från Småland, hvar till hon satt musik.

Pastighetsaffär. Grosshandl. John Wicksell i Åseda har köpt 5½ mil Fagerhult, Lemnults socken, af landbrukaren A. P. Anderson för 12,100 kronor.

Skogskog. Grosshandlaren John Wicksell i Åseda har af brodern Anderson i Herra-Nässa, Lemnults socken, köpt ett stort skog för 10,500 kronor.

Olyckschändelse. Smöden J. Hakanson, anställd vid Glasörens fabriks i Skoppö, råkade härom dagen få tvänne fingrar i västra handen af- klippa i en plåtsåg.

Anträffad död blef den 24 nov. 72- årige snickaren Per Axel Hammar- lund, hvilken den 5. försvaran från sitt hem i Källnäs H., som ande från 50 år varit utdelt till lönnet och blagat öfver skår lufvudsvärd samt tresel, förmodas ha begått självmord.

Rekordet beträffande två kommunalutskick från Jönköping, som varit helt säkert Åkers och Kultorps socknar i den församlinga socknen på utskyllerna för nästa år löst på öfver 12 kronor per bebyggelskrona och den sistnämnda till kr. 10.40 per bebyggelskrona.

Egna hem. Aktiebolaget Egna hem i Krosbäck har nu af godsägaren J. Meyer för sig beaktningpris köpt i samband varande egendomarna Vereshult och Kullinge i Sten- broholms socken. Meningen är att styrelsens egendomarna och utsläta dem i de- räs helhet till egna hem.

En julkapp till kongen. Å postkontor i Växjö skötm härom dagen en hemmansägare från Västernorr för att skicka af en paket till ingen mindre än konung Gustaf. Landtmannen uppgaf att paketet innehöll ett par konst- stiekade vantar, som skulle bli en julkapp till kongen. Mannen hoppades att kongen skulle kunna sitta ut dem.

Ny kyrkogård i Tranås. H. F. Lind, M. Andersson, C. J. Blomgren m. fl. i Tranås köping hafva på uppdrag hos k. befäls anhöllit om fastställles af Tranås kyrkostämmas beslut den 28 december 1908 att anlägga en ny kyrkogård norr om Angaryds gård i Sjöby socken samt om godkännande af planen för frägärvadade begravningsplats.

SÖDERMANLAND.
En fruktodlingsförening har bildats i Björkstam.

Skapligt slädföre var det den 29 nov. i Strängnäsorten.

Stora hotellet i Gnesta har af kül- larmästaren Hugo Hahr försålts till källarmästaren Albert Jones för 85,000 kronor.

Trött vid lifvet. Korakden Ernst Wilhelm Jansson, under åtta års tid anställd hos byggnadsstämde Skörström i Strängnäs, hänge sig härom dagen i sin husbodens stall. J. som varit nykter och skotsam, har en längre tid visat sig dyster och grubblande. Han efterlämnar hustru och en minderårig fosterson.

En gripande begrafning. Som öfver- vards af omkring 2,000 personer, ägde rum den 27 nov. på Katrineholms kyrkogård, då ofren från den nyigen timade eldsådan, de döfstamma ma- karna Grund, vigdes till jorden. Ma- sik utfördes af en musikkör. Pastor E. Söderholm höll ett längre och gri- pande tal, som för de närvarande tolkades af rektor W. Mannergaard. K. storma voro rikt blommerslyskade.

(Forts. å sid. 8.)

Den stadensom föddes med segerhufva Järnvägsstaden Camrose

i Alberta den nya distribu- tionsorten Camrose Man.

- JÄRNVAAR I SJU RIKTNINGAR
- FEM KOLGRUFVOR I VERKSAMHET
- JORDBBUKET AR ÖFVERDÄDIOT I DETTA DISTRIKT
- VATTNET AR AF UTMÄRKTASTE BESKAPPHENET BADE FÖR
- FABRIKS- OCH HUSHÅLLSKONSUMPTION
- BEPOLKNINGEN ÖFVERSTIGER NU 2,300.
- CAMROSE VAXER HASTIGT
- INVESTA MEDAN PRISET AR LAGT

Vidare underrettelser erhållas hos

The Alliance Land & Investment Company Ltd.

RIALTO BLOCK. MAIN STREET. WINNIPEG, MAN.

SYSKON.
(Forts. fr. sid. 3.)
Nella sprang första stycket av vägen med San Momes klockstapel som mål. Hon följde den uttorkade flodbädden, där rullstenarna lågo hopade som ägg på hvarandra. Hennes nakna fötter slungo och åkte, ibland föll hon och gled långa stycken, snafvade och reste sig igen. Plötsligt forsvann den vita klockstapeln bakom löfnassorna. Hon hade nätt skogsgransen, de låga kastanjträden med sina gulnade blad trängde sig kring henne och kastade en gles skugga öfver marken, som slutade brant nedåt som en sned vägg.

Nella stannade ett ögonblick och drog andan. Aldrig hade hon känt en sådan ensamhet eller lyssnat till en så oändlig stillhet. Men tyvä! Där kommo hastiga steg! Hon vände sig om, men upptäckte i det samma, att det blott var slagen af hennes eget bultande hjerta som skramt henne. Inke en väg eller en stig stod att se. Alla träden tycktes lika stora och lika förvidra, och de klänge sig uppfor berged med framåtutgående, kutiga ryggar, som om de varit rädda att falla baklänges ned.

Inke en fågel, som sjöng eller flog, leke en skorre eller ens en humlas surr kunde förnimmas i den stora tystnaden. Träden sträckte sina fingerliknande blad, som om de velat gripas efter något, men allting var så hemskt liflös och underligt, att Nella knappat vågade andas. Hon reste sig hastigt. Tiden led, och Mario låg där uppehöll väntade! O Gud, måtte han icke dö, innan hon kom tillbaka!

Det bar åter af i svindlande fart, rullande, glidande, springande, och sargade fötter och flämtande bröst, allt jämt nedåt. Hon kunde icke hejda sig, hon sprang, hon hoppade, hon flog. Träden dansade förlä henne som vidunder, marken gungade, det skymde icke längre öron. Hon kände sig själf som en sten omedelbart till sig. Slutligen stötte hon mot ett träd och stannade ett ögonblick som besvinnad.

Hon kände att marken under henne icke längre slutade så brant, och hon såg sig om. I det samma pep något gällt bakom den gröna mur, som ännu skildre henne från daten. Det var

in i hans rum, ett stort, kallt rum, som luktade af röke och mögel, och där fiek hon vänta — många timmar, tyckte hon. Han ville ge henne mat, då han hörde om hennes långa vandring, men Nella tackade och vägrade. Hon satt som på nålar. Andlingen räckte kaplansen henne det efterlängade honningsglaset, solen brist lögnade det, — men i nästa minut mörkade det ut.

Stora, svarta moln stego upp öfver bergen.

— Här kommer ovader, sade den gamle kaplansen, du måste ändå ge dig till tält, mitt barn. Du kunde ta död på dig på återfärden.

Men Nella förklarade med gråten i halsen, att hon måste gå genast. Hon hade icke en sekund att förlora. Hon räckte honom sina kopparskålar, men då kaplansen vägrade att ta emot dem, lade Nella dem på bordet och mumlade: — Ge dem då till någon fattig — eller sjuk, — och tack, tack!

Torget utanför låg tomt och såg erdt och dystert ut nu, när solen var tändt sig plötsligt nakna och fattiga. Nella lindade en duk kring honningsglaset och började åter springa. Någon ropade efter henne, och man titade efter henne i stugdörrenna, men hon vände icke på lifvet.

I sin hand höll hon det, som skulle rädda Maria! In! Antligen skulle han få det! När kaplansen räckte henne glaset, hade solen brutit sig genom det och kommit honungen att lysa som flytande gull; själfva monstrens strålar brunno icke klarare. Det var välsignelse med det!

När hon hunnit öfver järnvägslinjen, såg hon upp mot berget, som stude rade rätt ned emot henne. Inke en skydd af sin by kunde hon upptäcka. Skogen låg som en fall öfver branen och dölde allt, som var ofvannor. När hon kommit in i skogen, fann hon till sin bestörning två uttorkade flodbäddar. Andfädd och svikande började hon klättra uppåt utmed den enda af dem, då hon till sin förskräckelse såg, att floden åter delade sig. Här hade hon kunnat någån att märka det på nedvägen! Inne under träden rådde skymning, hon kände de första regdropparna på sin pansa.

Kaplansen kom ut. Han var en vanlig och omständlig gammal man, som gjorde tusen frågor. Nella blef förd-

och levda i en underlig oro. Långt bort hörelse ett doft mummel. Det var likan.

Nella var van att vara ensam ute i våda väder. Men nu kände hon sig plötsligt så hopplöst lågt bort från Mario, modern och den gamla stugan, som hon kallade sitt hem.

Det blir natt, innan jag är hemma igen, suckade hon. Å, Mario! Gud kan inte vara så grym att låta dig dö!

I det samma hörde hon en röst nära sig, som sade:

— Hvart går du väg, barn?

En skarp åskskräll ålånade genom skogen, och det blef alldeles mörkt kring Nella. Det susade i kastanjträden, och bladen virflade som gula fåglar förbi henne i luften. Nella satte sig ner och spejade ut i dunklet, för att se hvem som tilltalat henne. Lutad mot ett träd fiek hon se den underliga mannen, som talat på torget. Han gick fram och satte sig bredvid henne.

— Bli inte rädd, sade han vänligt. Jag är inte farlig. Du måste dröja en stund. Men det här övader är snart förbi. Ha såg upp mot den åsksvarta luften. Hans ansikte var blekt och sorgset, och mannen såg ut som om den aldrig lett.

— Hvart skall du hän i det här svåra väderet?

Nella tvekade att svara. Hon kände sig kusligt till mod. Haglet smällde mot trädkronorna som åter mot ett plötkak. Åskan åskrällde och ålånade, och de kringliggande bergen gånvoko som en hel kof af vreda röster.

Nella kröp ihop i förfäran. Hon vågade icke röra sig, och tiden led. Den främmande mannens ögon ländade henne icke.

— Hvad har du där? frågade han och pekade på glaset, som Nella höll mellan händerna, inlindadt i duken.

— Honung, svarade Nella knappast hörbart.

— Honung! Den främmande röst lög plötsligt hård. Ja, så är det! Det är inte nog en längre, att man får sitt lagliga bröd! Man skall också doppa det i honung! Tiden är öm! En hvar söker bara sitt. Kunde du inte göra bättre nytta en så'n här lång dag, än att springa i rean på obannade vägar för att handa läckerheter till din mildrid. Lifvet är kort! Har du inga större plikter?

Nella ögon skymdes af trätt, och ålånade människor som sin ansträngande vandring, om Mario, som hon älskade och som låg död i det hemmet, och hur hon trodde, att honungen, det enda hon önskade, skulle rädda hans lif. Bara hon hann hem i tid; om hon finge levda tills hon kom tillbaka.

Nella hade aldrig talat så mycket till någon främling, och hon slutade, helt forskräckt öfver sitt eget mod.

Runt om låt det som om jord och himmel skulle renna, och mörkert delades blott för blixtnarna, som korsade hvarandra i ett bländande virvar. Regnet öste ner i låta, forsande floder, och i flodbädden skummade redan en smal vattentåra.

Främlingen satt och såg på Nella med sorgsna, fränvarande ögon. Så reste han sig sakta.

— Jag har berögt mig, sade han långsamt. Klocken är inte död på jorden. Det finns ännu små människor, som vilja öfva sina små gärningar för andra människors väl. Det är så smått, så smått alltsammans — men det finns där ännu. Jag trodde det inte längre, när du såg jag det. Du skall förlåta mig, att jag talade hårda ord till dig. Jag gjorde dig orätt! — Nu klarar det, tillade han. Följ vänstra flodbädden, så hittar du hem. Min väg går tillbaka nedåt dalen.

Nella ville säga något, men han var redan försvunnen. På ljusnade verkliga smattade det från alla grenar af hårda droppar, och Nella återtog klättringen uppfor berget genom värd och dignande af tröthet. Regnet hade gjort det ännu svårare att komma framåt. Marken var hal och drypan. När solen slutligen lyste fram, höll den på att gå ned, och snart kom bostykningen, gnistrande klar och kall.

Nella kände det som om hon skulle falla till marken, men tanken på Mario höll henne uppe. Andligen, ändringar såg hon högt öfver sitt lutvadd de första ljusen lysa i hyn på kanten af berget. Skattvärd af tröthet och med brutna leder gjorde hon en sista ofvannorlig ansträngning och nådde från stegen upp på byatan. Nu sprang hon igen. Det lyste ett litet rött hus i mormoderens stuga. Andfädd och darrande kom Nella till dörren. Där satt mor Caterina. Hon reste sig, tog Nella om armen och hyskade uppropp.

— Du gör mig galen, barn! Här ligger Mario och dör, och du är försvunnen hela dagen! Hvar har du va varit? — Jag har skicket ut att söka dig!

Nella steg sakta in i rummet och satte honningsglaset på bordet vid Marius bädd.

— Var inte ond längre, mormor! Det är honung, som jag hämtat, sade hon med darrande röst. Nu skall Mario bli frisk!

— Mario dör, sade mormodern sakta.

Mario låg i sin bädd, och hans för- at feberglödande ansikte var nu allde-

les blekt, hans häftiga andedrätt var knappt hävar. Nella trodde ett ögonblick, att han var död, och hon lade örat mot hans bröst. Men hans hjerta slog sakta, och hans händer hvilade tungt på det grofva lakanet. Det droppade från Nella väta ner i Marius ansikte. Plötsligt slog han upp ögonen. — Nella, hyskade han.

— Jag har honung åt dig, sade Nella hastigt och fyllde en sked därmed.

— Vill du ha, Mario, jag har själf hämtat den.

Mario svarade icke, men han öppnade läpparna till halften, och Nella förde skeden till hans mun. — Godt! hyskade han sakta och sjönk tillbaka på kudden. Han slöt ögonen, och snart sof han djupa. Nella tog af sig sin våta kjol, svepte en sjal omkring sig och kröp ihop bredvid sängen. Mormodern tvang henne att svälla en kopp varm mjölk. Hon lydde som i sömnen. Hennes ögon föllo ihop, hennes lemmer domnade, och hon somnade, tungt som en sten.

När hon vaknade sken solen rätt in i hennes ansikte, och Mario låg vaknen och såg på henne. Nella för upp, förvirrad och råddräckt i alla led.

— Nella, sade Mario sakta. Jag är bättre. Jag vill inte dö!

Nella höjde sig ned och kyssde hans pansa. Den var sval och fuktig.

— Gå och ligg dig, Nella, hyskade Mario igen. Du ska inte vara rädd. Jag ska inte dö!

Från den dagen blef Mario bättre. Alla hade trott, att han skulle dö. Men mor Caterina hyskade med gråtkvinnorna och pekade på Nella: — Tro mig, det var ingen vanlig honung hon gaf honom! Hon nickade hemlighetsfullt. Ja, det är inte värdt vi grubblar, vi syndiga människor, men säkert är, att detta är ett kärlekens under!

Mario blef frisk, och ca väcker sen höstlag, då solen sken varmt och glädigt, tog Nella honom med sig utaf för huset. Han var ännu klen i benen, mager och blek, och Nella svepte hans gamla trasiga tacker om honom och bar honom ut. Med små steg, bredbent och bakåtlutad, trappade hon ut på gårdsplanen och satte honom på en bänk mitt i solen.

De sutto en stund tysta, men så sade Mario, som stackit foten genom ett hål i täcket:

— Titta, Nella, så gammalt och dåligt det här är! Allt hvad vi har, är gammalt och lappadt och trasigt. Har du märkt det?

— Ja, nog har jag märkt det, svarade Nella sorgset.

— Men det ska nog bli bättre, sade Mario uppmuntrade. När jag blir stor och rik, och vi bygger vårt hus — eller hur, Nella?

Nella blef röd.

— Jag vet inte, sade hon sakta.

— Men det har du ju lofvat mig, invände Mario och blef lång i ansiktet.

— Jag vet det nog, men du är så djurt, så rysligt ävert, försäkade du.

— Men du samlar ju, uppmuntrade åter Mario. Det går nog!

— Det var inte mycket med den lilla stansen jag hade, svarade Nella dröjande, den har jag köpt upp. Den är honungen till dig, det var allt hvad jag fik för mina stackars soldat. Hon suckade djupa.

— Vi få aldrig något hus, Mario, fortfor hon sakta med gråten i halsen. Jag kommer aldrig att kunna ge dig någonting i denna världen.

— Gråt inte, sade Mario och slog armarna kring Nella. Å gå till! Jag byr mig inte om någon hus! Jag vill inte ha något, och förresten är det så långt tills jag blir stor. Och har du inte gett mig något? — Tänk, jag som bara hade släkat på ett honningsbröd en enda gång, och du gaf mig ett helt glas fullt af honung!

Han såg upp på Nella och nickade glatt:

— Och honning är i alla fall det bästa jag vet!

Korrespondens

Spårvägsstrejken.
På förekommen anledning vilja vi härmed gifva några upplysningar angående spårvägsstrejkens uppkomst. Spårvägsbolaget hade, som bekant, afskedat två funktionsärer, däriaf en af dem uniform skulle ha tagit sig en sup, hvilket utryckes af lediga spioner! Hvarket bolaget eller dess styrka, att mannen förefick inne på barn druekt starka drycker. De hade 6 a 7 år ofvofvilligen tjänat bolaget och aldrig lämnat någon försökelse komma sig till last, men de voro verksamma medlemmar af den union. Af den orsaken önskade bolaget bli dem kvitt.

Inför the Board of Conciliation hade lärjante 400 konduktörer sagt, att de stundom behöfde ha en uniform efter tjänstgöringens slut, t. o. m. på samma gång som bolagets tjänstemän, men då hade ingen anmärkning gjorts. Detta att i uniform besöka hotellen vare ett bruk, som praktiserats i förtal och för den saken hade ingen fört afskedats.

Hasten maßen berast sig, antingen i tjänsten eller på väg till arbetet, då skulle aldrig den union ett ögonblick tänkt på att uppträda till dess försvar, men då de endast gjort, hvad

Vet Ni

att ni kan få Amerikas mest lästa och bäst omtyckta svenska tidning

Svenska Amerikanaren

på prof
I HELA FYRA MÅNADERS TID FÖR
Endast 35 Cent's
OCH DARTILL ABSOLUT FRITT

PA SKIDOR

Den här taffla, i hvilken den stora mästare behandlat sitt äsklingsmotiv, Norrlands natur, läppen och renen, är ett af hans bästa stycken. Formåt är 16 1/2 x 2 1/2 tum, kopieringen är autotypiskt färgtryckt, så väl lyckad, att alla som sett den förväntat sig öfver att det verkligen är möjligt att så troget återgifva en såning. Ni skall själf bli behagligt öfverraskad när ni får se den. Ni kan, som sagt, få den för intet genom att insända 35 cents i silver eller Postal note (ej frimärken) för fyra månaders prenumeration, till

SVENSKA AMERIKANAREN
22 FIFTH AVE. CHICAGO, ILL.
Profnumera af tidningen sändas fritt på begäran. Nämni denna tidning då ni skriver.

Finska Vedaffären
NORTH & SARGENT CO.
Försäljer bästa sortens ved till billigaste priser.
Hörnet Jasper Ave. & Railway Street, ELMWOOD.

NIO AF TIO
utaf de vanliga kramporna nu för tiden härleds sig från orent blod, hvilket försägar lissorganerna. En plätlig blodrenare botar dessa sjukdomar.

DR. PETER'S KURIKO
har få, om ens någon jämlike som blodrenare och återuppbyggare af kroppssystemet. Den har begagnats öfver ett hundra år — länge nog att bevisa sitt värde om och om igen. Den innehåller endast hvad som vill göra dig godt. Fråga öfver eller på apoteket. Speciella agenter tillhandahålla den. Adressera tillverkarne,

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
19-25 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Success Business College
Hörnet af Portage Ave. & Edmonton Street, Winnipeg.
VINTERTERMIN BÖRJAR TORSDAGEN DEN 3 JAN. 1911.
DÄGSKOLA AFTONSKOLA
AMNEN: Engelska, skrifning, läsning och stafning — räkning, bokhålleri, stenografi, maskinskrifning.
Skrif efter utförligare redogörelser. TELEFON M.1664.

Success Business College
J. G. GARBUTT, Pres. G. E. WIGGINS, Prin.

Korsföräning kommer plötsligt och är mycket pålägsam. Den förorsakas af innekorrumpation. Hastig bot erhålles genom att lägga på Chamberlain's Liniment. Säljes i alla Apoteker.

ÅR SÄKERHET, Snabbhet och Trefnad RES MED DEN GAMLA TILLFÖRLITLIGA
CUNARD LINE
Alla rekord slagna
ÖFVER ATLANTEN PÅ
4 DAGAR, 10-tim., 41 min.
NÄBB RESA TILL SKANDINAVIEN
Dubbelpropeller, Tre-propeller och Fyra-propeller ångare.
Största, snabbast, Finast i Världen.
LUSITANIA & MAURETANIA
ARMANIA - CARNIA - CAMPANIA
IVERNIA, SAXONIA
UNDEF BYGNAD
FRANCONIA & LACONIA
Dubbelpropeller — 15,500 Ton
Längsta färdvägar med alla smärrehamn och flyktiga hamnar
Färdvägar öfver Atlanten till New York, E. och väster
THE CUNARD STEAMSHIP CO., Ltd.
S. McCLELLAND, GENERAL TICKET AGENT,
340 MAIN STREET - WINNIPEG, MAN., CANADA.

H. Gunn & Co.
Fashionabla skräddare.
Phone M. 7404. 172 Logan Ave.

Det är en allvarlig sak, då affären öfvergår till lufttröskaterr. Detta kan förhindras genom att använda Chamberlain's Cough Remedy, hvilket icke blott botar influensa, utan äfven motverkar all början till katarr. Säljes öfverallt hos handlande.

Ursprung å G. T. P. Juldagsmorgonen uppräpade ett godstyg vid Elm. 60 mil öster om staden. Lokomotivet stannade kvar å spåret, men 17 vagnar hoppade ur. Ingen människa skadades.

När Klockorna ringa.

I södra Småland, just där den stora skånevägen förgrenar sig i några torpstigar...

tade på lockan för att se hvart han gick, stod han redan på kyrkvallen, och det blev ett sådant buller...

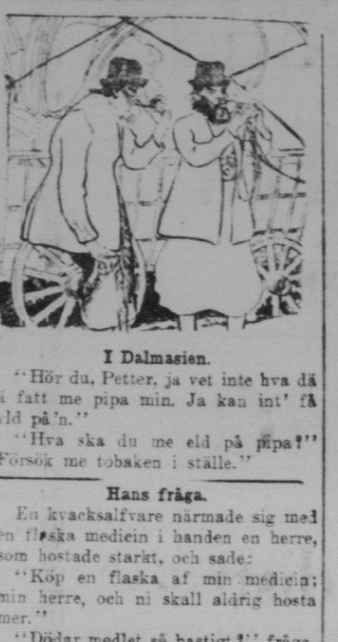
— Säg du den granna fågeln? — frågade hon, — och pekade på den blåsvarta orrindan, som vägrade bryta skogen med sina dudrande vingslag.

— Honom kallar jag Rika ungkarin från Växjö, för han frågar hvarken efter anhöriga eller hem utan sätter från Växjö, för han frågar hvarken efter anhöriga eller hem utan sätter från Växjö...

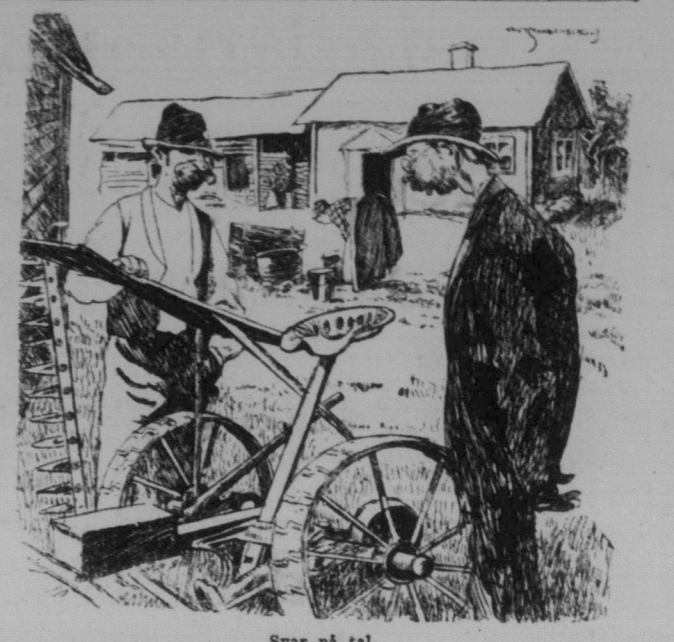
I Dalmatien. — Hör du, Petter, ja vet inte hva då ä fött me pipa min. Ja kan int' få äld på'n.

Svar på tal. — Ludde Luddkvist, som är "litteratör från Sverige", men inte lyckats få plats vid någon af de förbaskade "bondtidningarna" här i landet...

Innehållet. — Häradsbördningen till Brännvin och på den andra Anders Pettersson, så om det här brännvinet eller Anders Pettersson, som fanns däruti, kan jag inte svara på.

I Dalmatien.

Svar på tal.

RIDEOUT & CO

Just nu ha vi fått ett stort lager bilmagnar etc. Nyaste modeller och moderata priser.

H.RIDEOUT & CO., 401-3 Second Street, Kenora

Robson & Peterson. Försälja nya och begagnade möbler, m. m., till billigaste pris.

IMPERIAL BANK of Canada. ESTABLISHED 1875. HEADOFFICE: TORONTO. Grundfond \$10,000,000.00

John Anderson Snickare och Byggmästare. Bästare arbete till billiga priser.

Swanson & Sandström. SKRÄDDARE. Second Street, Kenora.

Sverige - nyheter. (Forts. fr. sid. 5) UPLAND. Östgöta nation i Uppsala har till

Stöflar och Skodon. Agenter för "THE SLATER SHOE".

Logen Fort Williams Stjärna. I.O.G.T.

Port Arthur och Fort William. OSCAR JOHNSON

Skandinavien. Besök vårt nya boardinghus.

Synopsis of Canadian Northwest Land Regulations.

Västergötland. Patent sökes af G. E. Jonsson, Herrljunga, för anordning vid mjölkningmaskiner.

Ur militärlifvet. Kaptenen möter grenadjeren Fern som belåten och rikligen beskänkt kryssade vägen framåt.

sons storbuss sålde till mejerigränsen I. Johansson, Knaggården, för obekant pris.

Stora Harum såldt. Godsägaren C. B. Friberg & stora Harum i Korsberga har försått denna sin egendom till

Han slog ihjäl sig. En arbetare K. J. Flodin från Narefors, som skulle skjutas mjölk till Hjörpås mejeri, föll

Den nya rostlängden för kommunala val i Mariestad är nu upprättad. Af densamma framgår att de rösteberättigade antal utgör 1,355, med ett

Domd. Den forskingrande poststationsföreståndaren Anders Norén från Helsingfors den 24 nov. af Mariestads rådhusrätt sattes till forskningring, förlikning och olöfligt öppnande af brev!

Dödsfall. En af de svenska deltagarna i boerkriget, Artur Thoren, afled härom dagen i sitt fädernesland i Upphärad.

Västmanland. Till tvakt i Kungsör har antagit Gustaf Ström

Östergötland. Konung Gustaf närvar vid invigningen af Norrköpings nya silhus den 28 november.

Träskor räddade arbetaren. En vid Ljusfors bruk anställd smörjare vid namn Gistedt fick härom dagen under arbetet i sin enda maskin ett par kuggjul till en träsko.

Hemmadottern med adligt namn. Riddarhussekreteraren J. Stuart har anför besvär hos k. ut. över länsstyrelsens resolution den 8 sept. oktober, hvarigenom hemmadottern Ester Lovisa Karlsson från Thyrislöv i St. An.

Hasselkärrs egendom i Hängedala socken har af godsägaren H. Johansson såldt.

Skratt och spratt

Klockarfars rättstafning i en gammal klockares korabok i en lappsocken lases: "År 1867 blef jag klockare i denna församling, hvilket intygas af denna bok.

Resignation. — Och fast den otäckna Anderson känner din ståndpunkt, så förlämnar han dig genom att bjuda dig en sup?

I ett sällskap, där man skulle lösa gåtor, frågade en herre en dam: — Hvad är det för likhet mellan en kvinna och en trym?

Somliga människor misstror man för att man känner dem för litet, andra för att man känner dem för mycket.

Sportfilosofi. Hon: — Så märkvärdigt att alla sex vapnarna äro tillika. Han: — Du? Val inte så märkvärdigt, modern är ju tik.

Man lär af erfarenhet. Den 12-åriga Karl-Axel till sin pappa: — Sig, hvarför talar man egentligen alltid om segerdruvan och aldrig om segerguden?

Kinkig fråga. Den treåriga pysen: — Pappa, ge mig en slant. Fadern: — Jag har ingen peng.

Windsor Mejeri Salt. "Vantar ni få pris för bästa smör i årt!" "Naturligtvis gör jag det.

Ni kan annulera en beställning, men får icke alltid en plats i sista minuten. Besök agenten på platsen eller skriv eller närmare uppsynningar.

Pappan: — Det är både synd och skam att du sätter dig i så stora skulder.

Framtidsvyer. — Hur gammal är lille Karl nu? — Sex år.

I skolan. Lärarinnan: — Hvad kallas den sista satsen, som utgör något om subjektet.

Ändå naturligare. Fotografen: — Gruppen blir naturligare, om unga herrar lägger sin hand på sin pappas skuldra.

Allt för välskapad. A: — Hur har ni räkat få de där skrämmorna i ansiktet?

Jungfrun: — Fru skulle inte behöva se så nedlåtande. Fru har ju en gång själf tjänat.

Skeppsbrohumor. Förste sköparen: — Horn-du-du, går din klocka?

Kitsligt infall. Två ynglingar stodo utanför en fruktod och äto plommon. Den ene tog en plommonkärna i handen och sade:

A. P. CEDERQV. Dam och Herrskräddare. 466 PORTAGE AVE. W. WINNIPEG, MAN.

SPARSAMHET. En gyllne regel: att alltid söka spara. Iven en liten del af månadslönen. Denna del bör sedermera placeras i ett den

Imperial Bank of Canada. Aktiekapital \$10,000,000.00. Inbetaldt kapital \$5,330,000.00

The Empire Sash & Door Co. Ltd. Kontor och uppbyggnad. Henry Ave., Winnipeg.

Elektriska Apparater och särskilda delar. "OLD HOUSE WIRING" en specialitet.

C.P.R. ATLANTIC STEAMSHIPS. A ROYAL MAIL SERVICE.

JUL Exkursjons Priser. England, Island, Skandinavien och Kontinenten.

Beställ hyttplatser i tid. Ni kan annulera en beställning, men får icke alltid en plats i sista minuten.

Största Kol o. Vedgård. I VÄSTRA CANADA. Kontor och vedgård: Cor. ROSE & BRANT ST.

Dom M

God fortsättning på Julen

samt

Ett godt nytt år

Tillskickas alla våra skandinaviska kunder.

PALACE CLOTHING STORE

G. C. Long.

470 MAIN STREET. BAKER BLOCK.

LANDSMAN

gören Edra rättigheter

gällande genom att uttaga

EDRA MEDBORGARE-PAPPER!

Under tecknad, Svejska Canada-Tidningens kassör, som af regeringen i Ottawa utnämns till "Kommissionär för naturalisering", har nu erhållit alla för utfärdandet af naturaliserings-papper nödvändiga dokument och ombestyr dessas insändande till vederbörlig domstol för slutbehandling.

Alla landsmän, äro välkomna till S. C. T:s kontor, där de förberedande papperen utfärdas af mig.

Högaktningfullt,

J. ALFRED HAMBURG,
Commissionary of Naturalization.
Address: 325 Logan Ave., S. C. T:s kontor, Winnipeg

\$31.50

från Sverige via Thomson Linien's nya, stora, dubbel-propell-ångare med alla moderna bekvämligheter.

H. E. LIDMAN, Generalagent.
Chicago kontor: 225 Unity Bldg. 79 Dearborn st.
Höfvudkontor: 208 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

P. Flodden & Company.

Mjöl, alla slags säd samt Hö.

Vi ha alla slags torr väd hvilken säljes till billiga priser.

Giff oss en profunder.

779 Logan Ave. Phone M. 5365.
Winnipeg. Man.

Hvem är er Bagare?

Om ni beordrar någon af våra vagnar hem till er, kan ni vara förvisssamt om att erbjuda ett rent, hälsosamt och aptitligt bröd. Ty ni vet det är

BOYD'S BRÖD

Hälsobefrämmande brukning och bakning.

BAGERI:
Telef. Sherbrooke 680.
Hornet af Spence och Portage.

Vaktombyte.

Amanda skulle flytta. Jag hade nästan börjat äro henne som en trojkaninna, ty hon hade varit hos oss ett helt halft år. Men på befärens det, att hon inte triftes längre. Hon ville ha "pöskt" och så ville hon ha en massa frihet, sju aftnar i veckan var hon tillräckligt. Jag ville gärna "öka på", men min hustru var icke af samma mening. Vi kunna gärna försöka få en annan, tyckte hon, en billigare flicka från landet gör samma nytta, och då tyckte jag så med förstås.

Och så fick vi då en liten glad och trevlig flicka från landet. "Det blir så bra", sa min hustru, en kort stund efter sedan flickan blivit installerad. "Hon är ju litet ohyfsad, men det går snart öfver, och det skall bli roligt att lära henne ett och annat. Jag har tröttnat på de där, som veta bättre än jag själf, hur allting skall vara."

I det samma öppnades dörren litet brådstartad och den "nya" visade sig på tröskeln med det strigula, litet rodnadt håret utslaget öfver axlarna. — "Fru sa jag skulle snygga te' mej i håret. Men här är kammen!"

Min hustru rodnade en smula, och steg skyndsamt upp, sågande: "Gå, Malla lilla, jag kommer strax".

Jag tänkte en ögonblick och tog på mig rocken för att gå till mitt emblegrum. Jag vågade icke säga upp min hustru för att säga henne så. Jag vet icke, om jag befarade att få se henne som härförsvörka, eller om jag

var rädd för att hon i mina ögon skulle lefva, att hon åstog sig ett varf, som hon icke kunde följa.

Det var med en viss oro, jag närma mig henne. Min hustru hade genomgått hushållsskola, det visste jag, så jag väntade icke hvarken att finna potatisen vidbränd eller kotletterna råa, men "den där nya" — ja, hon var nog för ny.

Middagsbordet stod dukadt som vanligt och min fiskret hade till och med prydt min servert med en liten blomma.

— Taek, käreste, sade jag, när min hustru kom in, varm och röd. Jag får se blomma i uppdrag på min rock och tillade: Och hur har du haft det? — Å, så bra, sa Malla, är så lättsamt. Man får icke begära så mycket i början inte — och ett litet missöde kan handa hvem som helst.

— Hvad för missöde har du haft? — Det skall jag tala om sedan. Malla lilla, sa jag fiskret har bredvid mig och sedan potatisen och säsen bredvid herrn.

Malla hade kommit in med en stor brika, hvapar för-rätten var placerad. Hon var tydligen övan vid detta sätt att bära något, och brikaen verkade lit och lit ett skepp i stormen. Jag skyndade att rädda situationen genom att hastigt taga potatis-kartotten, medan min hustru lika skyndsamt tog fatet med krongräddan från andra sidan.

— Men, flicka, har du gjort af lefvern? utbrast min hustru. Jag lade den ju så prydd på ryggen på gäddan.

— Åseh, dom bitarna, dom kasta jag i slasket, sade Malla och tillade med en viss trjufm i rösten: tockna där bruka vi allri ta hemma.

— Det är ju bra ändå, sade jag lugnande, gäddan ser ut att vara yppelig.

Min hustru hade snart utdöjja sin förtret, men min förmögenhet lagnade henne dock, och så grepo vi oss an med vår måltid.

Min hustru blev först färdig med att bli kvitt benen och tog nu af assistenten, jag af öfver papperen för att dess friskhet och styrka ej skulle förgå.

Hon tog en sked och blandade i säsen och började äta. Nå tog hon en till — luktade den och utbrast i halft förtvillad ton: — Men Axel, hvad är det här! Kan det vara pepparrot!

Och så tog jag en sked och luktade och smakade. Nej, pepparrot var det då inte.

— Det är en liten oskyldig paisternaeka, sade jag mildt.

— Paisternaeka! Ett sånt! — Men jag hade beordrad armen på min hustrus arm. — Alla barn i början, sade jag med samma ormbiliga lugn — jag vet icke själf, hvaför jag fick det. Kanse var det min hustrus glömda kinder och litet aprorra sutt, som ingat mig det.

Min hustru ville gå ut och själf rifva pepparrot, men jag förhindrade det.

— Låt oss vara roliga som det är, sade jag. Man får icke begära för mycket i början.

Jag var icke, om min hustru tyckte om, att jag citerade hennes egna ord. Hon satt emellertid stilla, och vi fortsatte vår måltid under tystnad.

Allt aflöpte lyckligt. Malla lyckades verkligen under otrolig skrammel och stort besvär att taga bort våra tallrikar m. m. När hon skulle bära in

soppan, snafvade hon i mattan, men som hon lyckligt följde fram till bordet, innan soppskålen slog omkull, blef det endast daken, som fick lida af denna lilla händelse.

Min hustru visade sig icke vid kaffet. Hon hade hufvudvärk och smågades hvilat sig. Men mellan jag i ensamheten not af en havanna till mitt Mokka, hörde jag ifrån köket en högljud stamma, som spjög Frarvåsen, så att det genljöd i väggarne.

Men när jag kom hem på aftonen, fanns Malla inte längre i mitt hem. Min hustru hade redan kommit underfund med, att hon icke skulle stå ut med edneringen.

— Innan dess hade jag kommit underfund med, att det "lilla missödet" bestod i att Malla, när hon skulle damma i formaket, slagit sönder den venetianska spegeln, som min hustru fått i arf efter sin morförr.

Theo.

Hans Hustru.

Han knippte igen öfverrocken och drog på sig handskarne med minnen hos den, som är grundligt led på sig själf och hela världen. En frisk upp-piggande vindfläkt slog honom till motes, när han steg ut på trottoaren. Klokan slog i Kristine kyrka. Domkyrkans tornur stämde in. Ett, två — nio. Nio, och han var på väg hem!

Han hade ringt upp sin hustru och sagt att han trodde skulle bli sen i kväll. Och nu — nio. Nog skulle hon bli förvånad, hans hustru. Hennes svar "jask" ljud ännu i hans öron, liknöjdt, resigneradt.

Häls—jaja — hvad allting började bli odrägligt! För katten! Det här bar rakt af skogen. Han måste ruska upp sig. Han måste röra på sig — ta en promenad, innan han gick hem — det kanske kunde hjälpa honom ur det här förömda humöret. Södran rakt ned och Skeppstorn och Nya kasan — det passade utmärkt. Der var foktomti, åtminstone vid det här laget.

Det var alldeles som han väntat. Det var foktomti och lugnt och tyst på kajen. Ljus tändrade genom mörkret tvärs öfver vattnet, ljus blinkade och lyfte från framgläddan de farkoster.

Ljus blinkade och blandade i en lång rad — så långsamt hater det af ljus längs kajen och utmed höjderna vid Masthugget och Majorna — blandande, lokande, gäckande ljus. Men hvad angick det honom?

Angick något honom öfver hufvudet taget?

Han tänkte på vinnerna han lämnat på kaffet. Han tänkte på deras frivola skämt, på deras lömskhet om orsaken till att han bröt upp så tidigt. Han hade skattat åt det då — nu nekade det honom "Don Juan" hade en af vinnerna kallat honom som fört i ögat som skulle vara skämtsamt men som öck innehöll en god portion afund.

Ha-ha — Don Juan — han! Bah — nonsens! Något helgon har han ju preis late varit.

Kvinnorna — hvaför kraffa de sig ned från den piedestal man i ungdomlig entusiasma plaacer dem! Tja! — hvaför — Kapthästen "Sälduren. Han tittade in i matsalen. Där är lifvet" är en klen tröst. Kansekarv mörkt. Sängkammardörren står förordrar har mycket af dem, af på glätt och en smäl ljustramma till ler kanske för litet — hvem vet? Men öfver mattan. Han smög dit fram på

där finns Gud ske lof undantag. Kvinnor som intill det sista hälla fast vid det ideal de uppställt åt sig.

Idéal — bah! Hvad är ideal egentligen? Skönhetsdyrkan, en öfverspänd fantasi Fata Morgana, en torr själ's rätsbegrepp? Nej, bort med lönlösa funderingar. Det bara gåt honom hufvudvärk.

Han gjorde bättre i att skynda hem till sin hustru.

Hennes lakoniska "jask" ringde åter för hans öron.

Hade hennes känsler så grundligt förändrat sig att det ej bekvämlade henne ett dugt om han stannade hemma eller ej? Eller var det sårad stolthet, eller

Det var något som gått på tok, något slags ursäkring, om han så flugit kalla det, i deras äktenskap.

Han hade försunnat henne, det erkände han. Men så hade hon också förändrat sig grundligt. Hon — tja — jag, sa resigneradt, saktasamtilligt, lugn, så trotsamt ensidig, så — hvaför satt hon hemma jämt och samt, hvaför ledde hon inte med — angicks med folk och blef lite pigra och — tja — hur som helst utom detta enervande lugn. Hon blef för ensidig, för gammalmodig genom att enformiga lefnadsätt. Men det var visst otta så med en del kvinnor öfver äktenskapet. Om det nu är så att de ledas på sina mar, eller om det är barnen som tar hela deras själ och hjärta i anspråk, eller — ja — hvad säcker han om det?

Kunde det verkligen vara så, att det var den där lille tyrannen, som galskte och skrek vid de mest oönskliga tillfällen som "hela huset" skulle bli räddad till, kunde det väl vara hans lille Erik som kommit emellan dem, mellan honom och hans hustru? Var det lille Erik som var anledningen till hans hustrus rödgräna ögon och trötta min. Erik — det odjuret. Hans hustru! Han mindes deras förlöjningstid och de första åren af deras äktenskap.

Det hade börjat så småningom, det hade smugit sig på dem, utan att de först märkt det, denna kalla liknöhthet. Men sådana voro ja de första äktenskap! Felet — ja — det var just det! Inga kunde väl begära, att han skulle gå direkt hem hvare kväll eller sitta där i den hvare ledig stund. Han hade sina vänner, sin klubb, ja — himla vet hvad det var allt. Inte hade väl hans hustru någon orsak att långa läpp för det. Nu hade hon då åtminstone slutat upp med sina förebilder. Na saknade hon honom inte ens. Om hon åtminstone — bah — nonsens — det var för sent nu. Han var iugenting för henne numera. Hvad tjänade det väl till att försöka klargöra för sig hvad felet låg? Mjam — jajak — ja — hvad han var 1861 och somme.

Na — där var hans port.

Hemma igen. Om hon ändå ville bli en smula glad — springa emot honom som fört — strålande — gäckande — om! Men det var då det — då han brukade ha en viablockt gömd i fickan, och han brukade gäckas med henne och ett obekvämt gömbläck fasta den i hennes hår. Det var då — bah — hvad tjänade det till att gräva i det förgångna.

Han öppnade mekanisk tamburörr — hvaför — Kapthästen — Sälduren. Han tittade in i matsalen. Där är lifvet" är en klen tröst. Kansekarv mörkt. Sängkammardörren står förordrar har mycket af dem, af på glätt och en smäl ljustramma till ler kanske för litet — hvem vet? Men öfver mattan. Han smög dit fram på

NORTHERN CROWN BANK

HUFVUDKONTOR — WINNIPEG.

Maximalkapital \$6,000,000 Inbetaldt kapital \$2,200,000

DIREKTION

President Sir D. H. McMillan, K. C. M. C.
Vice President Capt. Wm. Robinson,
Jas. H. Ashdown H. T. Champion Frederik Nation
D. C. Cameron W. C. Leistikow Hon R. P. Roblin
General Manager Robt. Campbell
Supt. of Branches L. M. McCarthy

Alla slags bankaffärer utföres.
Kontouppföras å billiga villkor för enskilda, firmor, korporationer och sällskap.
Särskild omsorg ägnas åt sparbank-säffningen.
Filialer öfver hela Canada.
TH. THORSTEINSSON, Manager. Cor William & Nena.

En enda blek sade honom allt. Det var hans brev — hans egna brev, som han skrivit till henne, när de voro förlofvade. Hans egna brev — Och blommorna, som han gifvit henne. Hans egna blommor!

Hans skug ljudlost ut ur rummet och ut — ut i den kalla köstkvallen.

En halftimme snare öppnade han halslansat tamburörrnen, skramlade med ryckelknippan, hostade, tog grundligt till att långa upp hatt och rock, hostade en gång och snöt sig ljudligt. Han tog varsamt upp en lång ask ur fickan, fygade den, kysste den. Den innehöll rosor, röda rosor, som hans hustru älskade.

Han hejdale sig på tröskeln till matsalen. Där var mörkt. Ljusstrimmor från sängkammaren dallrade på mattan. Så hans hjerta bullrade! Det var precis som när han var ung och hade axlar i flickan till henne. Nej, här måste skynda — skynda in till sin hustru!

Amerikansk domstolshistoria.

Boston-doktorerna, med hög befallande röst till det inkalade vittnet: — Jag hoppas, att ni inte skall göra några svärigheter vid att sitta ut — jag hoppas delssamma, skrek vittnet, med hela styrkan af sina lungor.

— Här väkar ni tillfå mig på det där sattet!

— Jag kan inte tala högre, ropade vittnet.

— Har ni druckit? — Ja! — vittnet.

— Jag kunde tro det, att domar af ert uppförande. Hvad har ni druckit? — Kaffe! skrek vittnet, som nu började bli flit.

— Ni har allit druckit något med en kaffe, skrivte på mig på det där vuet, herrel! Se på jury! Hade ni något i kaffet!

— Ja.

— Hvad då? — Soeket!

— Denne man är ingen narr, hr domare, han är en usling! stammade advokaten. Hor på väudande sig till vittnet. Se på mig! Hvad hade ni i kaffet utom soeket och grädd i morso?

Vittnet samlade alla sina krafter, drog djupt efter andan och röt med en stamma, som kunde höras på en half mils afstånd:

— En tesked, en tesked, hr advokat och ingenting annat.

Winnipeg Electric Railway Company

Billigt elektriskt ljus

För hushållt och andra ändamål — billigast i Canada — minskar lefnads-kostnaderna i Winnipeg.

Billig gas för kokning

Har löst det svåra problem, som blifvit en följd af de låga velpriserna i präriemetropolen.

Billig kraft för fabriksidkare

Den kommer snart att gå i Winnipeg till ett stort industricentrum.

Till blitvande kraftförbrukare

Skrif till Winnipeg Electric Railway Company.

Desse stora Generators, Hydro-Elektriska kraftstation vid Winnipeg River. Förser nu och för framtiden Winnipeg med en obegränsad mängd kraft.

THE WINNIPEG ELECTRIC CO. HAR GJORT EN STOR INSATS VID UTVECKLANDET AF DEN STORA METROPOLEN WINNIPEG.

DE LANDSFlyKtIGE

EN BErATTelse FRÅN TvÅ VÄrLDSDELAR

A. OONAN DOYLE

Öfversättning från engelskan

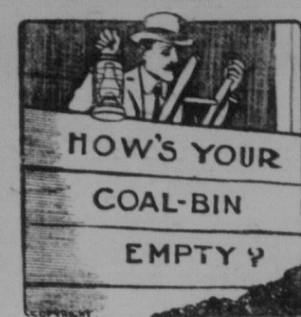
(Forts. fr. föreg. nr.) TJUGUFEMTE KAPITLET

De dödas båt.

Under två dagars tid var "Gyllene kappan" tvungen ligga stilla för till- näret af Kap la Hague, med Bretagnes kust sträckt sig längs hela södra horisonten. Tredje morg- nenen uppstod en stark bris, hvarige- nom de hastigt aflagsade sig som en obetydlig dimma, smaltande tillkam- mens med molnen. Därute på den stora fria oceanen med vinden på sina kinder och saltvattnet slaskande i ansiktet kunde dessa jaktande män- niskor kasta sina bekymmer öfver bord och tro, att de lämnat dem bak- om sig för alltid. Men ännu voro de ej befriade från dem, ty kajans syn- ar begränsad af kajans dörr, under det att palatsets däremot sprider sin onödska vida omkring landet. — Jag är rädd för min far, Ar- mory, sade Adèle, då hon stod vid väntan och såg tillbaka på det töck- niga moln, som visade, hvar Frank- rike, hvilket de aldrig skulle åter- vara beläget. — Men nu är han ju utom all fara! — Ja, från grymma lagar, men jag fruktar, att han aldrig skall få se det förlöfvade landet. — Hvad menar du, Adèle? Min onkel är ju munter och kry! — Ack, Armory! Hans hjärta var helt och hållet fäst vid Rue St. Martin och Paris, och hans affär var hans lif. — Men han skall vänja sig vid sin nya verksamhet. — Om det blott kunde blifva så!

Under tre veckor hade vinden varit ost-nordost, och ständigt blåste en frisk bris, som emellanåt ökades till half storm. "Gyllene kappan" gick fort framåt med alla segel tillsläta, så att vid tredje veckans slut Amos och Ephraim Savage skänkte ett litet tårar, då de skulle återse sitt hemland. För den gamle sjömannen, som var van vid att flaka omkring, var det af föga vikt, men Amos, som var hem- född för första gången, var ytterst otålig samt kunde sitta gresvile öfver ankarkällgen och röka, stränder öf- ver horisonten, i hopp om att hans väns berättningar skulle slå fel, och att han hvilket ögonblick som helst skulle kunna se det älskade foster- landets kusters skymta från fjärran. — Det är förtärligt, min gosse, sade kapten Ephraim, och lade sin stora röda hand på hans axel. De, som gå till sjös, måste hafva mycket tålamod, och det tjänar till ingenting, att sör- ja öfver, hvad du ej kan få. — Det är som en hemkinäla i luften, svarade Amos. Den biter i ansik- tet på ett sätt, som den aldrig görde i darborna. Ah, jag skall behöfva tre månader i Mohawkdalen för att bli- va mig själf igen. — Nä, sade kaptenen och körde in en tuggbuss i ena mungipan. Jag har varit till sjös, alltsedan jag hade fjan på hakan, mest på kustfart förstås, men äfven öfver hafvet, så långt som navigations-lagarna tillåta mig det. Med undantag af de två år, då jag var i land till följd af den där affa- ren med kung Philip, då hvarje va- penför man behöfdes vid gränsen, har jag aldrig behöfva mig längre än tre stenkasta afstand från saltvattnet, och jag försäkrar dig, att jag aldrig gjort en bättre resa än denna. — Ja, vi hafva litet iväg, liksom en björt flyr för skogselden. Men jag förstår ej, hur ni kan finna vägen utar ett spår till ledning. Det skulle satta myror i hufvudet på mig, Eph- raime, att finna Amerika, för att ni ej tala om inloppet till New York. — Jag är för långt norrut, Amos. Vi hafva varit eller äro på femton- de nordgraden, allt sedan vi lämnat de Kap la Hague ur sikte. Hvad mig berättning skola vi i morgon se land. — Ah, i morgon! — Och hvar, Mount Desert, Kap Cod eller Long Island? — Nej, min gosse, vi segla nu på St. Lawrenceledens latitud och sko- la snarare komma i sikte af Acadias kust. Med denna vind skola vi sedan fara en eller högst två dagar söderut. Efter några få resor till skall jag kö- pa mig ett tegelhus på Green Lane i Boston, hvarifrån jag kan skada ut öfver hafvet och se skeppen komma till fara. På så vis skulle jag vilja sluta mitt lif i fred och lugn. — I trots af kaptenens försäkran an- strängde Amos fruktlost sina ögon hela dagen för att upptäcka land, och då det slutligen mörknade, gick han under däck och bjorde i ordning sin jaktrock, ledarismasterna och mös- san af tvätbjörnskind, som voro mer i hans smak, än den dräkt, som den holländske skräddaren i New York föreställt honom med. De Catinat hade också klädt sig i en mörk rock; sedan voro han och Adèle syssetsatta med att ställa i ordning allt för den gamle, som blifvit så svag, att han knappast kunde uträtta någonting själf. Blant det lilla fögornas skrap och vindens tjuv hördes en flöj från skan-

sen jamte några hemlandsångar, med hvilka besättningen på sitt sätt firade den förestående hemkomsten. Styrmannen hade denna natt väkt mellan klockan 12 och 4. Första timmen sken månen klart, men därefter mulnade det, och "Gyllene kappan" seglade till i en af dessa mörka, tjocka dim- nor, som så ofta förekomma på den- na del af Atlanten. Den var så tät, att man från akorträck knappast kunde skönja focken, men ingenting af mars- seglet eller klyftvaren. Det blåste en bitande nordöstlig vind, och den smärka skönterten krängde så, att lä- sidan låg helt nära vattenytan. Plöts- ligt blief det så kallt, att styrmannen blief tvungen att springa omkring för att hålla sig varm, och hans fyra sjö- män kropp hop under relingen. Strax efter ruskade en af dem upp, skrek till, och pekade rätt framför sig i det- titt en stor, hvit mur blef synlig i mörket vid ändan af bog-pröet; strax efter förnade fartyget mot med sålän våldsambt, att båda masterna sprun- go af som torra pinar, och skeppet på ett ögonblick blef förvandlad till ett vrak. Styrmannen kastades framåt utef- ter hela däckets längd och undgick med knapp nöd den fallande masten, under det att två af hans fyra män hade slungats genom det stora gapan- de hål i boken, och den tredje hade krossat hufvudet mot ankarkjärnet. Tomlinson väcklade fram endast för att se, att hela fartygets för var in- slagen. Det var fortfarande bök mörkt, och med undantag af vägor- nas hvita kammar, som rullade för- bi, syntes ingenting bredvid fartyget. Styrmannen skådade omkring sig, för- tviflad öfver den olycka, som inträ- fat, då han fick se kapten Ephraim Savage vid sin sida, halfklädd, med lika lugn och tryggs som vanligt. — Ett isberg, sade han och fnyste i luften. Kunde ni ej vandra det, van Tomlinson? — Jag tann det visserligen kallt, kapten, men trodde det kom af dim- man. — Det hvilat alltid en sådan här dimma omkring dem, men blott Her- on i sin vishet vet hvarföre, ty det är en svår pröfning för de stackars sjömannen. — Hon lacker svart, Mr Tomlinson. Bogen har redan sänkt sig. — De andra sjömännen hade skyndat upp på däck, och en af dem mätte vattens i lasterummet. — Här är tre- fot vatten, ropade han, och pumparne gingo doek torra i går kväll. — Hiram Jefferson och John More- son, till pumparne ropade kaptenen, Mr Tomlinson gör klart storbröten, så få vi se, om den kan repareras, men jag fruktar, att den är för illa skadad. — Sjörådet har två plankor in- slagna, utropade en sjöman. — Nå, jollen det? — Den är i bitar. Styrmannen slet sig i håret, men Ephraim Savage småg, som om han voro road af allsammans. — Hvar är Amos Green? — Här, kapten. Hvad kan jag gö- ra? — Och jag, frågade de Catinat if- rigt. Adèle och hennes far insveptes i kappor och blefva placerade i lä om däckshytten. — Säg honom, att han får göra tjänst vid pumparne, sade kaptenen till Amos. Och du, Amos, som är lyk- dig, klif upp i storbröten med en lyk- ta, och se till, om du ej kan lappa ihop den. — En half timme hånrade, bilade och diktade Amos Green, under det att det taktmässiga ljudet af pumparne hördes öfver vägsvallet. Skönterten bog sjönk sakta och aktern höjde sig. — Du har ej mycket tid på dig, Amos, sade kaptenen lugt. — Nu flyter den nog, fastän den ej är vattentatt. — Godt! Fira då ned den! Fortsätt att pumpa. Se till att provianten och vattnet är i ordning, Mr Tomlinson. Följ mig, Hiram Jefferson. Sjömannen och kaptenen gingo ner i båten, den senare med en lykta på stavel vid hållet. Ephraim skådade på hufvudet, då han såg skadans stor- lek. Skar ner focken och långa lit- den, sade han. Tomlinson och Amos Green skuro af repen med sina knivar och skänk- te börtet af seglet. Kaptenen och sjö- mannen fattade tag i det och drogo det öfver det stora gapande hålet. Då han böjde sig ner, höjde fartyget sig på en stor våg, och kaptenen såg vid lyktans sken långa svarta sprickor, som strökte sig från hållet till mid- skepps. — Hur mycket vatten? — Fem och en half fot. — Då är fartyget förlorado. Jag kan stryka in fingret här, hvar som helst. Fortfar att pumpa. Är provian- ten och vattnet i ordning, Mr Tom- linson? — Har, sir. — Langa ner dem hit. Den här bå- ten kan ej stå bi mer än en timme el- ler två. Kan ni se isberget? Dimman skingrade sig plötsligt, och månen lyste åter på det stora, ödsliga hafvet och det förolyckade fartyget. På kort afstand från dem gungade, såsom ett ofantligt segel, det ättelika isberget, som krossat skep- pet. (Forts.)

sen Hvarför icke låta fylla ert kolbehov. Vi ha stort föråd af amerikansk hård och lös kol samt kol- gårdar i alla delar af staden. Gift oss en order.

D. E. Adams Coal Co. Ltd. Hufvudkontor 224 Bennett Ave.

NAR DU KÖPER DINA JULKLAPPAR, KOM DA TILL OSS, OM DET SKALL VARA JÄRN- ELLER METALLVAROR.

Linklater Bros. & Elder. PHONE 2790. 510 MAIN ST. Vi ha ett präkligt lager af slädr, skrånkor, hockey- sticks, cyklar, appar för frun- timmer, kam- och borststap- patts och alla slags julpresen- ter till fäder, moder, system, bröder och käresta.

Wästra Canadas förnämste konservator

Råa Hudar och Hufvuden af 'Storjurr'. Vi kopa hufvuden af villevråd el- ler preparera dem åt er. DEN ALLRA BÄSTA KONSER- VERING AF VILLEBRÄDSSHUF- VUDEN OCH DJUR. Skrif efter gratis katalog. E. W. Darbey 233 1/2 Main Street, Winnipeg. Officiell konservator hos Manitoba- regeringen.

LEONS VALKANDA MOBEL- & JÄRNLAND.

Vi ha ett antal kökskåp och speghylar till underpris. RÖKSKÅP \$13.50. BYRÅ MED SPEGEL \$12.00. Kom in och titta på vårt MOBELLAGER för du ni går någon annanstädes. LEONS 605-609 MAIN ST. Telefon. Main 1082.

Blackwood's Humle-öl svart cherry, ingefärsvin, pepparmynta och "hot toddy", äro alkoholfria. 40 cents buteljen. Fråga efter dem hos er handlare. Blackwood's Limited., Winnipeg. TELEFON: SHEERBROOKE 51.

Vi sälja bästa sortens WALL PLASTER, Sacket plaster board och Empire märkena af Wood Fiber & Cement WALL PLASTER. Manitoba Gypsum Co. Limited. KONTOR OCH FABRIK WINNIPEG, - MAN.

Skicka Er säd till Continental Grain Co. Ltd. 233 GRAIN EXCHANGE, WINNIPEG, CAN. De metoder vi använda att handhafva försändelser af säd äro öfverträffade. Vi se efter gradering och utseppningar och upp- göra räkningar promptly. Ett försök skall öfverbevisa Er.

Alla slags läder—nya modeller—utmärkt arbete—välsydda. Till \$4.00, \$5.00 och \$6.00.

Quebec Shoe Co

Wm. C. Allan, Egare.
639 Main Street, Östra sidan.
Bow Accord Block.
3 dörrar norr om Logan Ave.
Tel. 8416.

BÄSTA PORTRATT POST-KORT I STADEN.

\$1.00 pr duss

Princess Studio
528 1/2 Main Street.
Öfver Dreamland teater.

Malmö Boarding House
299 LIZZIE STREET.

GOD MAT!
BILLIGT PRIS!

Employment Office
I dessa dagar gäller det för så många att skaffa sig ett godt "jobb". Detta kan man erhålla å

ROSS EMPLOYMENT OFFICE.
646 Main Street.
Telefon Main 1024.

Platser finnas för alla slags manliga och kvinnliga tjänare.

A. C. Ross, Proprietor.

Att bota en förkyllning på en dag.
TAG LAXATIVE BROMO QUININE TABLETS.
Apotekarna återbetala pengarna om Ni ej blir botad. E. W. GROVE'S samtycke på varje ask 25 cents.

Granit och Marmor Monumenter Statyer, etc

Särskilda mönster till förfogande.

J. H. BROOKE
F. d. Hooper's Marble Co.
266 MAIN STREET.
Tel. M. 5334.
Winnipeg, Man.

Nu är tiden inne.
Bäst att skaffa sig varmt.

Hur har ni med innanfönster? Telefonera till oss och skaffa det i tid. Vi ha nu en full uppställning af

BLOMKRUKOR, LAMPOR, ELDSKYFFLAR och KOLBOXAR.

Rekvirera i tid. Snart kommer kylan. Beställ på prof.

R. R. Dunn & Co.
809裴里街, Winnipeg.

Ogilvie's Royal Household Flour

Är alltid till belåtenhet

Hvad mer kan Ni begära?

Är det bästa mjöl som finnes. För bruk i hemmen är det utan lik. Det tillverkas af "no 1 hard" med modernaste metoder. För prissuppgift telefonera till 4326.

Leitch Bros. Flour Mills
Winnipeg Offices
240-244 Grain Exchange.

INGEN MJÖLK KAN JÄMFÖRAS MED CRESCENT.

Detta säger den stora allmänheten — betyder föga, i hvilken del af staden ni bor, ring bara upp nummer 2874, och nästa morgon stannar en af våra 33 vagnar utanför er port.

CRESCENT CREAMERY CO., LIMITED.

Svenskarna i Canada.

Nyårsveckan hålls och börjar kl. 9 på kvällen. Ett omväxlande program. Kl. 10 ljuder ungdomsföreningen på litet förfriskning. Därefter fortsättes med vittnesbörd, sång och bon. Pastorn talar öfver ämnet: "Ett nyårsminne sedan 1878".

På nyårsdagen hållas möten å vanliga tider.

Nästa vecka är böneveckan, då möte hålls hvarje kväll, utom måndag kväll.

På måndag kl. 4.30 e. m. håller församlingen årsmöte.

Söndagskollfesten i söndagskväll var så väl besökt som man kunde vänta under den omständigheten att tvänne fester pågingo i svenska samfundsbokaler i närheten. Stora salen var väl upptagna och den mindre till hälften eller något mer. Fler-talet af barnen fransade sina styvedes på ett skickligt sätt af söndagskollföreläsningarna, miss Louise Davén. Åtskilligt af god sång utfordes. Omkring tio eller tolf af barnen, hvilka hvarje söndag besökt söndagskollan utom då några af dem varit borta vid sjukbädden, erhöilo Manitoba Sunday School Association's prydliga diploma, infattade i glas och ram.

Forsta Skand. Missionsförsamlingen. Söndagskollfesten på juldagskvällen aflöpte till allman belåtenhet. Barnen läste sina stycken på ett klart och uttrycksfullt sätt. Icke mindre än 72 uppträdde med sång, deklamation och dialoger.

Församlingen har lätit insätta nytt ljus i kyrkan, så nu är den nästan egenkänslig i sin strålkåpa mot hvad den var förut.

Pastor Sällström erhöil af sin församling en julgåfva på 50 dollars, hvilket var ett talande bevis för att den församlingen tänker på sin lärare både i sina böner och i sina handlingar.

Glömlöte nyårsvakan nästa lördagskväll, som börjar kl. 10. Kaffe serveras.

Den kristna alliansen kommer äfven i år att afskilla första veckan i januari för gemensam bön och förbön. Missionsförsamlingen på Logan ave och Ellen st. kommer den veckan att ha möten hvarje kväll i kyrkan, och vill härmed passa på och inbjuda våra landsmän till dessa möten. Kom själf och tåg andra med dig.

BAZAR Logen Skandia I. O. G. T.

kommer att anordna en Bazar i **FREIZA HALL** 6 mil söder om Dubau med början den 2 jan. och fortsätter hela veckan.

Bland attraktioner må nämnas musik af stråkkvintetten, solosång, både komisk och allvarlig. Korsång, duetter, quartettsång, uppträdande af Jolde i Juljaryd m. m. m. m. ROLIGT HELA TIDEN.

Det trelliga lustspelet "Min Hastru", eller "En natt i Falkenberg", uppföres af prima artister.

LUNCH SERVERAS, CIGARETTER, FRUKT, SOFT DRINKS! ENTRE 10 CENTS.

Undertecknad kommer att nästa söndagskväll tala öfver böneveckans förelagna text, om de troendes förnyelse.

J. Sällström.

— Mr J. Mattson, Inwood, Man., har i dagarna varit på besök i Winnipeg. Han återreste i går till Inwood.

— Mr J. P. Johnson från Wetaaskwin, som jämte sin fru varit på besök i Winnipeg sedan kort före jul, afreste i går åter till "det soliga Alberta". Det hade varit meningen att stanna till efter nyår, men trängande affärer ha gjort att hemresan måste anträdas tidigare.

Mr Johnson har ådagalagt sitt intresse för Canada Tidningen genom att inköpa en post aktier i tidningsbolaget.

Sjukhjälpsföreningen Norden har sin jul- och nyårsfest fredagen den 6 jan. kl. 8 e. m. i Scott Memorial Hall. Som vanligt på Nordens fester är programmet det allra bästa och bjuder både på materiell och andlig kost. Biljetterna äro 1 dollar för äldre och 25c. för barn mellan 7-12 år. Behållningen tillfaller några verkligt behöfvande landsmän, och genom att gå och ha en trefflig afton gör ni alltså på samma gång en god gärning.

Se vidare annonsen i detta nummer.

— Mr och Mrs J. O. Strindlands äldsta dotter Elizabeth sammankvades i onsdags med Mr Julius A. Salger från Iowa. Ett tretotal gäster voro inbjudna till Mr Strindlands hem å 509 William Ave., som högtiden till ära var högtidligt dekorerad med blommor och "holly". Pastor J. G. Dahlberg förrättade vigselceremonien. Som vittnen fungerade Miss Hanna Strindland och som marskalk en yngre broder till brudgummen. Bruden var ikläd den smakfullt dräkt af hvitt silke samt bar en stor buket hvita rosor. En riklig och delikat biskopsmåltid serverades. De nygifna fingro mottaga många och dyrbara presenter af silver och slipad glas. De afreste med Soo-banans aftontåg till brudgummens föräldrahem, där de ämna bosätta sig för den närmaste framtiden.

Ett slädparti kommer ungdomsföreningen i Första Skandinaviska Missionskyrkan, hörnet af Logan Avenue och Ellen Street, anordna nästa fredag klockan 8:15. Klockan 8 bor man vara i kyrkan. Biljetten kostar 50c. och då serveras kaffe efter åkturen. Anmälan om plats bör ske hos Otto Nelson eller hos Selma Hallonquist på "Canada-Posten".

Slädarna komma att stanna på någon plats i Fort Rouge för att tillmötesgå passagerare därstädes.

Tvänne unga farmare från Whitewood, Sask., Mr John Sedin och Mr Math. Sjodin ha några dagar gäststat Winnipeg. Vid besök å vårt kontor framförde de julkänningar från landsmännen å denna plats, hvilka alla hade skaffat sig god bärning och fått en förtärlig skörd.

Mr E. Skarin från Calgary har varit i staden några dagar för att hälsa på gamla vänner. Han ämnar nu under vintern genomgå en affärs-

Sjukhjälpsföreningen NORDENS Jul- och Nyårsfest

afhälls

Fredagen den 6 Januari kl 8. e. m.

Scott Memorial Hall
218 Princess St. midt för Rupert Street.

Godt program, svensk sexa, förfriskningar, tee cream.

Hvarje person som reflekterat torde ihågkomma, att behållningen från festen tillfaller verkligt i nöd varande personer, därför bjuder säljes hos Svenska Canada Tidningen, Svenska Kaféet, Kaféet Norden, Svenska Sausmagasinet, P. Nelsons groceryaffär, Svenska Raksalongen å Logan ave, samt af medlemmar.

Kommen mangrant!

SCANDIA HOTELL
307 Patrick Street. (Temperance)

är det äldsta skandinaviska nykterhetshotell i Winnipeg. Glöm ej adressen och församma ej att göra oss ett besök när ni kommer till staden. Snugga, varma och trelliga rum. God och välsmakande mat. Immigranter bevisas särskild uppmärksamhet. Moderata priser. PHONE: MAIN 2384.

Belt Line-spårvagn går förbi hotellet.

M. A. Meyer.
Egare.

VAR STORA BUTIK INNEHALLER UTESLUTANDE MANS- OCH GOSSKLÄDER, EKIPERINGSARTIKLAR SKOR, KOFFERTAR OCH KAPPSÄCKAR.

VI KUNNA GIFVA ER REELARE VALUTA OCH BÄTTRER BETJÄNING, AN NI HITTILLS NÄGONSTANS ERHÄLLIT.

VÅRA "HANDGJORDA" KOSTYMER OCH ÖFVERROCKAR HA VÄCKT UPPSEENDE BLAND DE UNGA MÄNNEN I WINNIPEG. FÖRSTA KLASS SNITT OCH ARBETE TILL NASTAN OTROLIGT LÅGA PRISER.

ÖFVERROCKAR, OKLÄNDERLIGA BADE BETRÄFFANDE SNITT OCH KVALITE. \$15 å \$20.

KOSTYMER, JÄMFÖRLIGA MED BESTÄLLDA TILL \$30. (Halva priset).

EKIPERINGSAFDELNING EN ÄR LIKA RIKHALLIG SOM I DE EKKLUSIVASTE AFFÄRER.

MAN OCH GOSSAR! VI MOTSE ETT BESÖK.

Hornet af Main och James St.

Campbell & Miller
Hornet af Main och James St.

Just inkommit:

LUTFISK

Anchovis, Fiskbullar, Svensk Hallonsaft.

Swedish Importing & Grocery Co.
406 LOGAN AVE., WINNIPEG Hörnet af Logan & Ellen St.
Ordres från landsorten expedieras noggrant och skyndsamt.

SKANDINAVISKA NYKTERHETS-HOTELLET och KAFFET

rekommenderas till allmänheten förtröende. Mat och rum till billiga priser.

SKANDINAVISKA SAMVINGSKLUBB. SKANDINAVISK BOKHANDEL.

Stort lager af svenska och norska böcker samt skriftmaterial. Skrifvet eller vår bokutställning. Electric Light till sale; intyg följer hvarje klass.

JOHANSON & SILVER, Egare
412 E. 2ND AVE., Hörnet af Logan och Ellen Sts. PHONE 5770

NORDEN CAFE
NYLIGEN ÖPPNADT.

Vi inbjuda allmänheten att göra oss ett besök.

GODT KAFFE och GOD MAT

serveras hvilken tid som helst.

289 LOGAN AVENUE. WINNIPEG, MAN.

Till Nyåret

Roda sagogrön 18c. pr lb
Brunå bonor pr lb. 10c.
Delikatessbröd pr pek 25c.
Anejois pr burk 25c.
Lutfisk pr lb 8c.

Landin & Company
Phone 8258. 386 Logan Ave.

Landsmän Se hit!

LUTFISK till 20c. pr pound.
MESOST 20c. pr p.
MEDVURST 25c.
ANJOVIS 25c. pr burk
NORSK FETSILL \$2.00 pr pall
m. m. som hör till ett värdigt firande af julen.

P. Nelson.
109 DUFFERIN AVENUE, WINNIPEG, MAN.

KOL OCH VED

Köp er vintervärme hos mig. Bäst och billigast.

CHAS. OTTO, Tel. M. 1684.
Kontor och upplag: Cor King & Flora Kontor och upplag:

JULEN KOMMER!

Lutfisken har redan kommit! Andra delikatesser likså. Gör ett besök och välj för er själ. **MARTIN PETERSON,** General Store, Garson Quarrie.

Om ni lider af dålig matsmältning, förstoppning, kronisk hufvudvärk, lägg ut en cent för ett brefkort och skriv till Chamberlain Medicine Co., Des Moines, Iowa, utsett ert namn och adress tydligt å baksidan. Då får ni gratis prof å Chamberlain's Stomach and Liver Tablets. Säljas öfverallt hos handlandena.

Brown & Clarke's
Agentur
General Fire Insurance agentur.
Office: 255 Notre Dame.
Repräsentande blott staras och på litliga firmor.
Vi kunna inbespara eder pengar.

CHAS. J. SANDBERG, Representant
475 Alexander Ave. Winnipeg, Man.

A. Carlson
Land- och byggnadskontor
903 Main street. Phone M. 9253.
Om ni har fastigheter som ni vill clypta mot någonlind mera önskvärd kom o besök mig. Jag kan också hjälpa eder en tomt och bygga ett hus till er belåtenhet på afbetalning.